

KiTAP

En basit duygular, en derin olanlardır

Röportaj: Zeynep Kılıç

Bütün Bir Ömür / Robert Seethaler

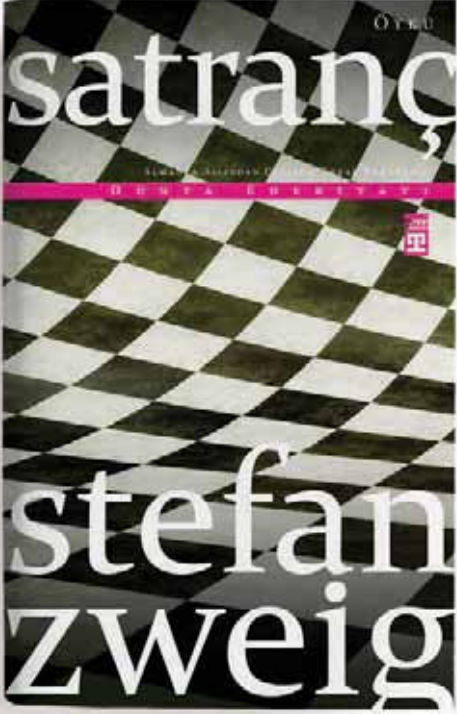
Kayı'dan Sonra Yeni Bir Seri: OTAĞ

İkra Altıntaş

Rüyası olan herkese

Yazdan Kalan Son Gül / Muhyiddin Şekûr

İnsanlığa Yakılmış Bir Ağıt...

Stefan Zweig'ın intiharından birkaç ay önce tamamladığı eseri *Satranç*, insan ruhunun karanlık labirentlerinde dolaşan girift karakterleri ve psikolojik analizleriyle nasyonal sosyalizme ve faşizme yöneltilmiş güçlü bir eleştirisi...

iyi ki kitaplar var...

timas.com.tr

timasyayingrubu

İÇİNDEKİLER

EDEBİYAT

En Basit Duygular, En Derin Olanlardır.

ZEYNEP KILIÇ - Sayfa 4

Genç Prens'in Dönüşü: Hikâye Kaldığı Yerden Devam Ediyor

ESAD BAKİ KOÇ - Sayfa 8

Hayalle Gerçek Arasında Baş Döndürücü Bir Roman

AYNUR ENGİN - Sayfa 10

Thomas Mann ve Hermann Hesse Dostluğu Mektuplarda Sürüyor

PINAR TAN - Sayfa 12

Sherlock'un Yeni Çırağı

SİBEL ULU - Sayfa 14

TARİH

Kayı'dan Sonra Yeni Bir Seri: OTAĞ

İKRA ALTINTAŞ - Sayfa 16

Yine, Yeniden İlber Hocanız...

MURAT CEM - Sayfa 18

İşte Vatanım, İşte Toprağım, İşte Kardeşlerim

YUSUF PAZARCI - Sayfa 20

Arafta Kalan Osmanlı ve Cumhuriyet

MUHSİN DEMİRBİLEK - Sayfa 22

VİTRİNDEKİLER

Sayfa 24-25

TASAVVUF

Rüyası Olan Herkese

AYŞE ALİRIZA - Sayfa 26

Mürşid Sohbetinden Notlar

AHMET İPEKOĞLU - Sayfa 28

GENÇ

Kitaplar ve Limonlar

FERİT ÇİMEN - Sayfa 30

T KİTAP HABER

Sayfa 32-34

Okur Mektubu

Sayfa 36

Okur Testi

Sayfa 37

Bu bülten Timaş Yayınları tarafından yayımlanmıştır.

En Basit Duygular, En Derin Olanlardır

Robert Seethaler, yaşamı "ölüm" olgusu üzerinden anlatmayı seçenlerden.

RÖPORTAJ: ZEYNEP KILIÇ

Avusturyalı Yazar Robert Seethaler'in 2016 yılında Man Booker International Ödülü finalistleri arasına giren romanı *Ein Ganzes Leben* (Bütün Bir Ömür) kelimenin tam anlamıyla "yalın" bir kitap. Ve ismiyle tezat oluştururcasına kısa bir roman. Fakat 140 sayfalık kitabı okuyup bitirdiğinizde tezatlık olarak görülen şeyin aslında bir "modern dünya aldatmacası" olduğunun farkına varıyorsunuz. Nitekim hayat, günümüz insanının gittikçe karmaşık hale getirdiği şeklinin aksine doğum, mücadele ve ölümü barındıran ve aslında basit gibi görünen derin duyguların toplamından ibaret. Seethaler de bunu küçük yaşta annesini kaybeden Andreas Egger adlı bir çiftçinin hayatı üzerinden anlatmak istemiş. İnsanların hırsına ve öfkesine yetişemeyen zaten böyle bir derdi de olmayan Egger'in "hayatın doğal akışı" olarak karşıladığı mücadelesini konu edinen Seethaler, yaşamı "ölüm" olgusu üzerinden anlatmayı seçenlerden. "Ancak hayattan bahsederek ölümü anlatabilirsin. Elimizde başka bir şey yok. Ölümü yaşayıp dönen kimse yok." diyen Seethaler ile Timaş Yayınları tarafından Türkçeye kazandırılan *Bütün Bir Ömür* adlı kitabı üzerine söyleştik.

Bütün Bir Ömür Almanya'dan beş-yüz binden fazla okundu, dünyanın birçok ülkesinde de en çok okunanlar listesinde. Sizce insanlar kitabı neden bu kadar sevdi?

Bilmiyorum. Kitaplarımın yarattığı etki üzerine düşünmem. Ben sadece hikaye anlatmak isterim. Bazı insanlar bana *Bütün Bir Ömür*'ün onlar için bir "teselli kitabı" olduğunu anlattılar. Belki budur. Olabilir mi?

Kitabı okuyup bitirdiğinde şöyle bir duygu oluşuyor insanda:

BÜTÜN BİR ÖMÜR, ROBERT SEETHALER
TİMAŞ YAYINLARI
Çev.: Feza Şişman, 144 Sayfa

"Hayat aslında çok basit ve karmaşadan uzak, onu karmaşıklaştıran ise modern insan." Siz de hayatın özünde oldukça basit olduğunu modern insanın onu karmaşık hale getirdiğini düşünüyor musunuz?

Bir şeyin basit olması onun acı verici olmadığı anlamına gelmez. Tam tersi. Doğum çok basit bir olgu. Ölüm de aynı şekilde. En basit duygular en derin olanlardır: Sevgi, nefret, korku ya da öfke. Bununla beraber modern insandan bekleneneler hep daha karmaşılaşıyor. Hayat bunlardan ibaret değil. Ölüm döşegindeki biri maaş hesabı ya da okul sisteminde yapılacak reformları düşünmez. Sevgiyi düşünür ya da acıyı.

Bütün Bir Ömür'ün ana karakteri Egger bir yerde, "Topallıyorum ama dağlarda düzgün yürüyebilen tek kişi benim diyor." Egger çok sıradan ve gösterişsiz bir karakter ama aynı zamanda kendisine de çok güveniyor. Güçlü yanlarının farkında. Bu bir çelişki mi yoksa "kendine güvenmek" de hayatın doğal akışının bir parçası mı?

O, sadece topallıyor. Her şey o kadar kötü değil. Kimileri topallıyor, kimileri şaşı bakıyor. Diğer taraftan kimilerinin iki kolu silahla vurulmuş. Fakat hepsi hayatta. Yaralarımız olmadan

nasıl olurduk? Kendine güvenmek, kelimenin tam anlamıyla düşünülmesi. "Ben kendime güveniyorum." Buna zayıflıklarım ve korkularım da giriyor. Egger bunu kavramış. Kendisini ve başkalarını kandırıyor. Ne ise o. Gelişmek istiyor ama olamayacağı şey olmak istemiyor. Böylesi bir "kendine güven" şimdiki narsist toplumda dillendirilen "kendine güven"den daha ciddi ve dürüst.

Egger genel itibarıyla "hayatından memnun" bir karakter. Bu pozisyonu başına feci olaylar geldiğinde de değiştirmiyor. Hayattan çok büyük beklentileri yokmuş gibi görünüyor. Neden böyle bir karakterin hayatını yazmayı seçtiniz?

Egger sadece geçmişe baktığında memnun. Olan olmuş, değiştirilecek

bir şey yok artık ve bu da iyi, ona göre. Fakat Egger de hayatı için, aşk için ve kişisel gelişimi için mücadele etmiş. Memnuniyetsizlikle, öfkeyle, kederle, kaybetmekle ve ölümle tanışmış. Tabi bunları kabul edip kendi sınırlı imkânlarıyla baş etmeye çalışmış. Ama tüm gücüyle. Bu karakteri taslak oluştururken belirledim. Büyük kısmı zamanla oluştu. Tıpkı gerçek hayatta olduğu gibi.

Ölüm kitaplarınızda büyük yer tutuyor. Yanlış bilmiyorsam yeni kitabınız mezarlıklarla ilgili olacak. Yani ölüm yine sahnede. Ölüme dair kişisel bakışınız nasıl? Kitapta ölüm hayatın çok doğal bir parçası olarak yer alıyor ve insanlar da ölüme hazırlıklı gibiler. Bunun doğaya yakın olmakla ilgisi olabilir mi? Ölüm karşısında

günümüz insanının duruşunu nasıl buluyorsunuz?

Ölüme dair bir fikrim yok. Onu tanımıyorum. Kimse tanımıyor. Sadece ölmeyi biliyoruz. Ondan korkuyoruz. Ölüm sadece yaşam üzerinden tasavvur edilebilir. Bir bakıma yaşamın yokluğu. Olması gereken ne? Ölümle meşgul olmanın tek bir amacı vardır: O bizi tekrar tekrar yaşamın gerisine atar. Bizi çok korkutabilir ya da hayatımızı değerler ve anlamlarla doldurur. Seçim bizim. Kitabım hayatın kitabı. Ancak hayattan bahsederek ölüme anlatabilirsin. Elimizde başka bir şey yok. Ölümü yaşayıp dönen kimse yok. Ölüm korkutucu ama aynı zamanda Tanrı'nın ya da bize onu veren her kimse onun en büyük hediyesi. Tek başına hayatımızı yaşamaya değer kılyor.

YOUTH-LA GIOVINEZZA, Filminden Robert Seethaler

İyi bir kitap nehir gibidir birçok kaynaktan beslenir

Üniversitede psikoloji okumuşsunuz ve Freud'un Psikanalitik Teorisi'yle yakından ilgilisiniz. Bu durumun karakterleri oluşturmaya ya da tüm kitap yazma sürecinize bir etkisi olduğunu düşünüyor musunuz?

Psikoloji çoğunlukla cevap veremez. Sadece sorular sorar. Ama bu da tek başına çok değerli zaten. Şüphesiz Freud ile meşgul olmam işimi etkiliyor. Ama diğer bütün meşguliyetlerimden daha fazla değil, mesela oğlumla meşgul olmamdan fazla değil. İyi bir hikaye nehir gibidir, tek bir kaynaktan değil aksine birçok kaynaktan beslenir. Ayrıca karakter oluşturulmaz. Karakter gelişir.

Sahnedeyken "yer yarılrsa içine girsem" diyordum

Hem oyunculuk hem yazarlık yapıyorsunuz. Bu iki iş birbirini etkiliyor mu? Yoksa ikisi apayrı şeyler mi?

Çocukken görme bozukluğum vardı ve Viyana'da görme engelliler okuluna gittim. Çocukken kendi küçük dünyamda yaşıyordum. Muhtemelen yazmayı tercih etme sebebim bu oldu. Daha ziyade içselleştirme. Oyunculukta ise daha çok açığa vurmanız gerekiyor. Ya da içselleştirmeleri genişletip onları görünür kılmalısınız. Bu hiçbir zaman benim güçlü noktam olmadı. Ne zaman sahnede rol alsam o kadar utanırdım ki yer yarılrsa da içine girsem diye düşünürdüm. Sinema ile sıkıntım yok, kameraların sessiz basireti beni koruyor.

Favori yazarlarınız ve kitaplar hangisi? Sizi etkilediğini düşündüğünüz bir yazar var mı?

Kimsenin beni çok etkilemediğini ümit ediyorum.
Cervantes bence çok iyi.

Hiç Türk yazar okudunuz mu?

Sait Faik'i tanıyorum.

YAZAR, ROBERT SEETHALER

Tiyatrocu, oyuncu, yazar!

Yazarlığı kendisi için abes bir meslek olarak görmesinin sebebi aynı zamanda tanınmış bir oyuncu olması değil... Evet Robert Seethaler, Almanya'da çeşitli televizyon dizilerinde, filmlerde ve tiyatrodaki rol alan tanınmış bir karakter oyuncusu, bu doğru. Yazarlığı kendisi için abes görmesinin sebebi bambaşka ve biraz da naif bir sebebe dayanıyor; işçi sınıfına ait sıradan bir aileye mensup olması. Dolayısıyla verdiği bir başka röportajda, "Biri mesleğimi sorduğunda ve ben de yazar olduğumu söylediğimde kelimeler ağızımdan tuhaf bir şekilde çıkıyor," demesi ondan. Robert Seethaler, 7 Ağustos 1966 Viyana doğumlu. 19 derece gözlük kullanacak kadar görme kusuru bulunduğu ilk okulu bir görme engelliler okulunda bitirmiş. Viyana'da oyunculuk okulunda eğitim aldıktan sonra ise Viyana, Berlin, Stuttgart ve Hamburg gibi şehirlerde çok sayıda film, dizi ve oyunda rol almış. Bu şehirler arasında kendini en rahat hissettiği şehir Berlin olacak ki şimdilerde

yaşamını Viyana-Berlin hattında geçiriyor. Berlin'de ise Türk mahallesi olarak bilinen ve son yıllarda sanatçıların yoğunlukla yaşamayı seçtiği Kreuzberg'de oturuyor. Akıllarda en çok kalan performansı ise Alman ZDF kanalında uzun yıllardır devam eden *Ein Starkes Team* dizisindeki Dr. Kneissler rolü ile İtalyan filmi *The Youth*'taki dağcı rolü. Fakat artık oyunculuğu neredeyse hiç yapmıyor. Bunda sık sık dile getirdiği ve uzun yıllar geçmesine rağmen hâlâ üzerinden atamadığı "rol yaparken mahcup olma" durumunun etkili olması muhtemel. Seethaler'ın dünya çapında tanınmasına vesile olan romanı ise 2012 yılında kaleme aldığı *Der Trafikant*. Seethaler her ne kadar şaşırsa da şimdilerde eserleri birçok dile çevrilen, zaman zaman John Berger'le benzetilen hakiki bir "yazar" O her ne kadar, "Yazar olduğumu söylerken sanki bana ait olmayan, tamamen sıra dışı bir şey söylüyormuşum gibi hissediyorum," dese de...

BÜTÜN BİR ÖMÜR'E SİĞAN CÜMLELER

Doğduğumuz gün ölmeye başlarız. Doğumdan itibaren art arda kaybediyorsun: Önce ayak parmağını, sonra kolunu, önce bir dişini, sonra bütün dişlerini, önce bir hatıranı, sonra bütün hafızanı, böyle böyle, hiçbir şey kalmayınca kadar. Sonra senden kalan son artığı da bir çukura atıyorlar, kürekle kapatıyorlar ve bitiyor.

The Man
Booker
International
Finalisti

2016

Bir aşkı vardı ve onu kaybetmişti. Artık ona benzeyen bir şey olamazdı, bundan hiç şüphesi yoktu.

Eggar geceleri evde yatağın kenarına oturuyor ve ellerini inceliyordu. Ağır ve bataklık toprağı gibi koyu duruyorlardı kucağında. Köseleşmişti, bir hayvanın derisi gibi buruştu. Kayalarda ve ormanda geçen uzun yıllar yara izleri bırakmıştı ellerinde ve Egger kendi hikayesini hatırlayabildiğı kadarıyla bu izlerden her bir bir talihsizliğı, bir çabayı ya da başarıyı anlatıyordu.

Gizliden gizliye, hiç değilse bu kadarını Kabul etmişti, onları kısıkanıyordu. Kısa pantolonları ve spor ayakkabılarıyla kayalara atlayışlarını, çocuklarını omuzlarına alışlarını, fotoğraf makinelerine gülüşlerini seyrediyordu. Oysa o, işe yaramayan, bir nebze dik gezebildiğı için mutlu olan yaşlı bir adamdı.

Genç Prens'in Dönüşü:

Hikâye Kaldığı Yerden Devam Ediyor

Genç Prens'in Dönüşü, sevginin büyümesine ve onun her şeyi değiştirme gücüne olan inancımızı tazeliyor.

ESAD BAKİ KOÇ

Küçük Prens büyüseydi ne olurdu? Bir gence dönüşse ve çocukluğundaki tüm masumiyeti ile tekrar karşımızda arz-ı endam etseydi? Modern dünyanın tükettiği evrensel insani değerleri, savaşları, yaşanan onca acıları ve hastalıkları görse ne hissederdii? “Ne tuhaf bir gezegen. Kupkuru ve sivri, ürkütücü ve sert.” diye nitelediği dünya hakkında bu kez neler söylerdi? İşte Arjantinli şair Alejandro Guillermo Roemmers, kendini dokuz gün bir odaya kapatarak bu sorulara bir yanıt aradı ve Küçük Prens, Roemmers'in düş gücüyle, Genç Prens olarak tekrar dünyaya döndü. *Genç Prens'in Dönüşü*, modern zamanlarda yitirdiğimiz değerlere vurgu yapan, sevginin gücüne ve mucizelere inancımızı tazeleyen nitelikli bir devam kitabı olarak göze çarpıyor.

Fransız yazar ve savaş pilotu Antoine de Saint-Exupéry tarafından 1943 yılında yazılan Küçük Prens yayımlandığı tarihten itibaren milyonlarca insanın kalbine dokunarak âdeta mistik bir kahraman haline geldi. Çağdaş dünya edebiyatının bu sıra dışı anlatısı, oldukça derin ve ezoterik boyutuyla; çocukluk ve yetişkinlik, insani ve insanlık dışı olan, dostluk ve sevgi, sorumluluk

ve ölüm üzerine hiçbir teolojik kaygı gütmeden evrensel mesajlar verebilmiş nadide kitaplardan biri. Eguen Drewermann'ın deyimiyle “umuda dair bir dua kitabı ve bir sevgi kılavuzudur” Küçük Prens. Birçok insan için “hiç bitmesi istenilmeyen uzun bir masaldır” aynı zamanda. Öyle ya, kitabın nihayetinde Küçük Prens'in dünyadan ayrılması ve tekrar kendi gezegenine dönüşü yediden yetmişe birçok okur için hüznü

YAZAR, A. G. ROEMMERS

bir ayrılış olmuş, üstelik okurların kahir ekseriyeti hikâyenin devamını kendi hayal dünyalarında devam ettirmiştir. *Genç Prens'in Dönüşü*, bu harikulade hikâyeyi, kaldığı yerden devam ettirme çabasında olan dikkat çekici bir kitap. A.G. Roemmers, *Genç Prens'in Dönüşü*'nde hikâyeyi, farklı bir şekilde

başlatıyor. Dünyaya ilk gelişinde ısırsız bir çölde uçağını tamir etmeye çalışan bir savaş pilotu ile yarenlik eden Küçük Prens, bu kez genç haliyle bir otomobil sürücüsünün yan koltuğunda bulur kendini. Patagonya'nın çorak topraklarında yalnız başına arabasıyla seyahat eden bir adam, yolda yardıma ihtiyaç duyan bir gençle karşılaşır ve onu arabasına alır. Sürücü, kuş uçmaz kervan geçmez bir yerde arabasına aldığı gencin garip soruları ile şaşkına döner. Bu esrarengiz kişinin kim olduğunu ise birkaç saat sonra fark eder. Sürücü, bu gencin yıllar evvel dünyadan ayrılan Küçük Prens olduğunu geç de olsa anlar.

Genç Prens ve sürücü yol boyunca hayat ve insanlık üzerine derinlikli sohbet gerçekleştirir, birbirlerine hikâyelerini anlatırlar. Yolculuk belli bir süre âdeta içe doğru yapılan manevi bir sefere dönüşür. Yolculuk boyunca kalp kırıklıklarını, mutluluklarını, inançlarını, çocukluktan olgunluğa attıkları adımları, vicdani sorgulamalarını ve coşkularını birbirleri ile paylaşırlar. Genç Prens, ilk karşılaşmada umutsuzdur, kırıgındır, hatta yer yer öfkeli. Zira çocukken karşılaştığı pilot onu, kendisine “kutu içerisinde bir kuzu” verdiğini söyleyerek kandırmıştır. Genç Prens

yıllar sonra bir ottan öğrenmişti ki kuzunun küçük bir kutuya sığması mümkün değildir. Ve dünyaya da bu hayal kırıklığıyla yüzleşmek için gelmiştir.

Kitap, bir otomobil seyahati süresince karşılıklı soru ve cevaplarla ilerler. Genç Prens, yine safça, düz ve basit sorular sorar. Örneğin, "Ciddi bir insana dönüşmeden nasıl büyüye-bilirim?" der. Birdenbire, "Problem nedir?", "Kuzuların da problemleri olur mu?" gibi sorularla sürücüyü şaşırtır. Sürücü, büyük bir sabır ve anlayışla gösterişli laflar eder, konuşmalarını, dünyada daha iyi yaşamak, kariyer edinmek ve hayat standartlarını yükseltmek adına geliştirilen görkemli söylevlerle ve aforizmalarla süsler. Oysa Genç Prens, çok basit sorulara çok basit cevaplar bekler. Yazarın son bölümde itiraf ettiği gibi, "Genç Prens'in cevaplarını önceden bildiği sorularla bana yol gösterdiğini fark ettim." Meraklı olan, anlamaya çalışan ve sürekli sorgulayan Genç Prens'tir ve aslında

T Mutluluk var olmaktan doğar, sahip olmaktan değil.

T Sevmek için kusursuz birinin gelmesini bekleyenler, bir hayal kırıklığından diğerine sürüklenir ve sonunda kimseyi sevmeyebilirler.

T Elde edilecek şeyler o kadar çoğaldı ki insanlar artık tüm seçeneklerin sonuna gelene kadar yanlış yola sap-tıklarını fark edemez hale geldiler.

T Hepimiz her şeye sahip mükemmel insanlar olsaydık, diğerleriyle nasıl ilişki kurabilirdik ki?

T En büyük trajedi sevmekten vazgeçince çekilen acıdır. Sevginin yokluğu cehennemin varlığıdır.

T Acıdan kaçamasak da yaşadığımız tecrübelerin ruhumuzu zenginleştirdiğini biliriz.

T Sevmeden affedemezsin, çünkü hiçbir bağışlama, sevginin büyüklüğüne aşamaz.

cevaplar da ondadır. Sorulara cevap veren, bilgece konuşmalar yapan yazar da nihayet anlamıştır ki güçlü söylevler vererek bilgelik taslamak değildir önemli olan.

Genç Prens'in Dönüşü kitabına Antoine de Saint-Exupéry'nin varislerinden Bruno d'Agay da yazdığı önsözle destek veriyor. Kitabın, gençler için yolun başlangıcı, yolda kaybolan yetişkinler için ise öze dönüş olduğunu belirten Bruno d'Agay şunları söylüyor: "*Genç Prens'in Dönüşü*, ümitvar olma mesajını yayamayan bir eğitim sistemine karşı duran, başarısız politik yapıları reddeden 21. yüzyıl toplumunda, büyük bir değişiklik gerçekleştirme azmiyle yola çıkmış bir adam tarafından yazılmış bir öğreti kitabı, bir şans.

Hiçbir zaman terk etmememiz gereken şeyleri hatırlatıyor bu kitap bize: İnsan sevgisi, kardeşlik, eğitim, aile gibi medeni toplumları güçlendiren değerleri."

Genç Prens'in Dönüşü, diyalogların hemen hemen tamamında tumturaklı betimlemelerle evrensel değerlere ilişkin mesaj verme kaygısına rağmen, okunması gereken bir kitap. D'Agay'ın ifadesiyle, "*Genç Prens'in Dönüşü*, yolumuzu aydınlatıyor; sevginin büyümesine ve onun her şeyi değiştirme gücüne olan inancımızı tazeliyor."

GENÇ PRENS'İN DÖNÜŞÜ, A. G. ROEMMERS
TİMAŞ YAYINLARI
Çev.: Deniz Torcu, 128 Sayfa

Hayalle Gerçek Arasında Baş Döndürücü Bir Roman

Siz *Hırsızı*'nda, günümüz Napoli'sinde yaşayan ünlü yazar Antonio M. Fonte'yi görüyoruz.

AYNUR ENGİN

Genç bir İtalyan yazar olan Lavinia Petti ülkesinin en çok okunan kitaplarından birine nasıl imza attı? İtalyan okurlar kitap sırf "çoksatar" olduğu için mi ilgi gösterdi? Yoksa sürükleyici ve ilginç bir konusu olan roman okurları kendine mi çekti? Kitabı okurken bu sorular sık sık kafamda döndü.

YAZAR, LAVINIA PETTI

Yazarın hayal gücü sınırsız bir genişlikte mi? Gerçeklerle bağı zayıf mı? Öyle olsa ülkesinin İslam Araştırmaları Bölümü'nde çalışan birkaç kişiden biri olur muydu? Hele ki "durmuş saatler koleksiyonu" sahibi olur muydu? Bu şaşırtıcı koleksiyonun sahibi Petti, belli ki zamanı bir nokta durdurmayı ve hayatı o durgunluk içerisinde olağanüstü sezgilerin de

gücülü, hayalle yeniden inşa etmeyi başarmış. Yoksa bir yanıyla "nasıl bir dünya bu" duygusuyla, merak-tan çatlatarak son sayfaya kadar okutmayı başaramazdı.

Sis Hırsızı, insanlarla şehirlerin sis ve gizem arasında havada asılı kaldığı, hafıza ve unutma üzerine, Batı'da "urban fantasy" olarak adlandırılan türde bir kitap. 'Şehir fantazisi' olarak da adlandırılan bu türde, şekil değiştiren insanlar, melekler, hayallerle gerçeğin içiçe geçtiği metinler, çeşitli paranormal olaylar sıklıkla karşımıza çıkar. Bu türün hemen hemen tüm kitaplarında anlatılan konu günümüzde geçse de örneğin tarihî bir şehir, olay ya da kişi üzerinden geçmişe de keskin dönüşler yapılabilir. Sonra tekrar günümüze, tekrar geçmişe, bu böylece sürüp gidiyor.

Siz Hırsızı'nda, günümüz Napoli'sinde yaşayan ünlü yazar Antonio M. Fonte'yi görüyoruz. Fonte için ne servetin ne de şöhretin bir önemi vardır. Eski ve tuhaf evinde kedisi Calliope'yle, hayalle gerçeğin belirsiz sınırında kaybetmek üzeredir kendini.

Rüyalarında gördüklerini uyanır uyanmaz -rüya anında uyanmak

için ilginç bir "anahtar" yöntemi vardır- yazarın, dışarıdaki "gerçek hayat"la bağlı kopmuş bir yazardır. Arada sırada görüştüğü birkaç kişi (yayıncısı, komşusu vs.) insanlarla bağı neredeyse tümünden kaybolmuştur. Sorunlu bir çocukluk döneminin tüm izlerini üzerinde taşır. Günlerden bir gün Antonio M. Fonte'nin hayatında öyle sarsıcı bir şey olur ki, bundan sonrası kitabın hızına yetişilemeyen atmosferidir. Fonte, hem kendisinin hem de binasında yaşayanların başına bela olan binlerce hayran mektubu arasından birini görmezden gelemez:

SİS HIRSIZI, LAVINIA PETTI

TİMAŞ YAYINLARI

Çev.: Esmâ Fethiye Güçlü, 448 Sayfa

On beş yıl öncesinin tarihini taşıyan bu mektubun göndereni kendisi, alıcısıysa tanımadığı bir kadındır. Satır aralarında kaybettiği anılarına ve bir adamı öldürdüğüne dair ipuçları olsa da Antonio hiçbirini hatırlayamaz. Geçmişinin “kayıp yılları”na dalan Antonio M. Fonte, bir türlü mektuba konu olan öldürme olayını ve mektubun sahibi kadını hatırlayamaz. Kötü bir şaka olarak düşünse de içinde “gerçek” olabileceğine bir his de taşıyor.

Tirnaıl: Gerçek mi, Hayal mi?

Antonio, bir akşam Napoli sokaklarında yolunu kaybeder ve kendini insanların kaybettiği her şeyin (anahtar, oyuncak hatta araba!)

gittiği garip bir dükkânda bulur. Kaybettiği ve artık hatırlamadığı anılarına ulaşmak için Antonio, bu noktadan işe koyulur. Burası akıl almaz gizemler, şekil değiştiren şehirler, gözyaşından denizler, sisten ve gölgelerden oluşmuş adamlar, sayısız kayıp anı ve insan, ölülerin ölü olduklarını bildikleri ama yine de yaşadıkları, girenin bir daha çıkamadığı, zaman kadrajının her gün biraz daha azaldığı, umudun olmadığı “sanal bir dünya”dır.

Tirnaıl denen bu dünyada kayıp anılarının peşine düşen Antonio’nun yolu, izleri çocukluğunda ya da gerçek hayatının bir döneminde bulunan insanlarla kesişir. Kitap ilerledikçe,

bu garip dünyanın Antonio’nun zihninde oluştuğunda dair izler de yavaş yavaş ortaya çıkar.

Flaşbeklerle sık sık Antonio’nun çocukluğuna davet edilen okur, bu ilginç yazarın hayatındaki dönüm noktalarının nasıl hikâyenin sütunlarını, duvarlarını, zeminini ya da atmosferini oluşturduğuna şahit oluyor.

Kitapta metinler arası göndermelere de sıklıkla rastlanır. Dante, Italo Calvino (şehir bağlamında) ve Lavinia Petti’nin tezini, onun yarattığı dil üzerine yazdığı Lewis Carroll’dan izler taşıyan *Sis Hırsızı*, unutmak, hatırlamak, gerçeklik, zaman, anılar, hafızanın kayıp kısımlarıyla ilgili sürükleyici bir roman.

Macera, gizem, fantastik kitapları seven okurların ellerinden düşürmeyeceği *Sis Hırsızı*, okuru kendi iç dünyasına dönmeye zorluyor. Oraya, iç dünyana, çocukluğuna, anılarına, unuttuklarına ve unutamadıklarına dön. Gerçekte ordasın.

Thomas Mann ve Hermann Hesse Dostluğu Mektuplarda Sürüyor

Her ikisi de Nobel Edebiyat Ödüllü Hermann Hesse ve Thomas Mann'ın Kırkbeş yılı bulan mektuplaşmaları ilk kez okurla buluştu. *Mektuplar*, edebiyat kadar, gündelik hayattan Avrupa'daki siyasi koşullara tam bir dönem okuması yapmanıza imkân sağlayacak.

PINAR TAN

Alman dilinin en önemli iki temsilcisi, geride yüzyıllar boyu yaşayacak eserler bırakmadı sadece, bir dostluk nasıl yaşanır,ilmek ilmek nasıl inşa edilir, onu da öğreterek gittiler. Thomas Mann ve Hermann Hesse; edebiyatın semalarında ışıldayan, yönünü kaybetmişlere yolunu bulduran iki eşsiz yıldız...

İlki 1910 yılında sonuncusu 1955'te yazılan, kimi kayıp tam 140 mektup... Neler yok ki bu mektuplarda; kitaplar, yayıncılar, gündelik hayatlarına dair notlar, giderek başlarını daha çok derde sokan hastalıklar ama en çok da dönemin siyasi atmosferinde başlarına gelenler...

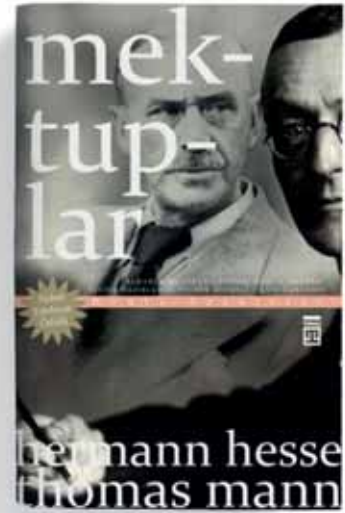
Kırkbeş yılı bulan bu mektuplaşmalarda birbirlerinin edebî yönlerine değinen çok fazla yorum var. Öncelikle Mann'ın hayranlıkla beslenen ifadelerine bir göz atalım:

"Eserlerinizi okuduğumda melankolinizin zarafet ve 'evrene karışıp kaybolma'ya dair duyduğunuz diri özlem beni derinden sarsıyor. Okuma işinde giderek daha huysuz ve seçici oluyorum ve okuduklarımın çoğu beni tatmin etmiyor. Bozkırkurdu, okumanın ne anlama geldiğini uzun zaman sonra bana yeniden öğretti."

Bir başka yazısında ise *Narziss ve Goldmund* için "harika bir roman" ifadesini kullanıyor. Bir yazarın çağdaşı başka bir yazara söylediğine ender rastladığımız bir ifade

bu. Mann'ın Hesse'e karşı hayranlık beslediği tek konu eserlerindeki olağanüstü anlatım da değil. Onun, sayısı üç bini bulan kitap eleştirilerindeki ustalığana da öykünür. Bir defasında şöyle diyecektir:

"(...)artık iyiden iyiye rezil bir du-

MEKTUPLAR

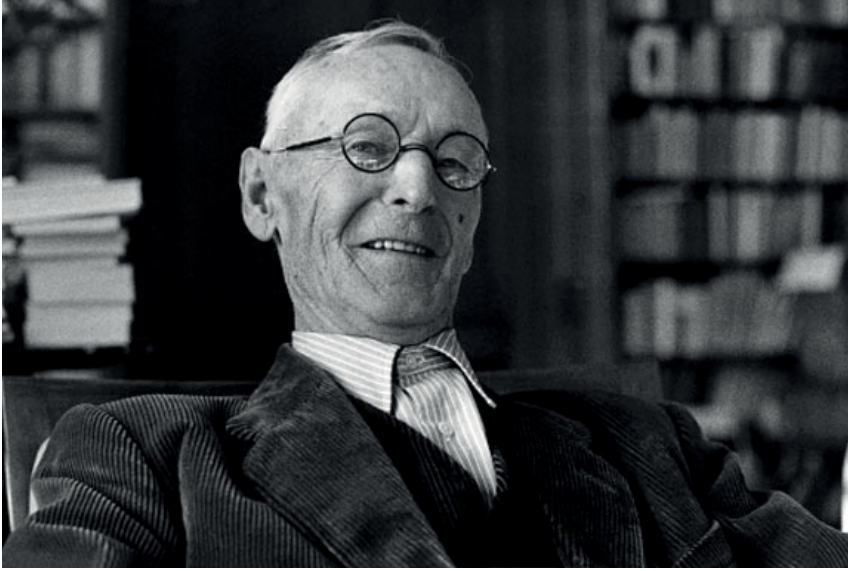
THOMAS MANN - HERMANN HESSE

TİMAŞ YAYINLARI

Çev.: Nuriye Gülmen, 416 Sayfa

ruma gelen Alman kitap eleştirmenliğinin seviyesini ve eleştirmenlerin arsız ve eblehçe yaklaşımını da biliyorsunuz, benim kitabımın da bundan payına düşeni alacağını tahmin edersiniz. İnsanın, tanıdığı insanlardaki -hâlihazırda bilinçsizce var olan- bu entelektüel tabiiyet ve hadım edilmişlik halini gözlemlemesi ne hazine ve dehşet verici."

YAZAR, HERMANN HESSE

Bu iki Nobelli yazarı birbirine yakınlaştıran, o sarsılmaz gönül birliğini kurduran aynı zamanda içinde bulundukları koşulların benzerliği idi. İkisinin de karşı çıktığı Hitler yönetimi ve Alman milliyetçiliği hayatlarını pek çok açıdan zorlaştırdı. Mann ülkesini terk ederek önce İsviçre'ye, ardından Amerika'ya göç etti, Hesse de kaderin benzer cilvesiyle Birinci Dünya Savaşı sırasında yüzleşti. Konuştukları, yazdıkları dilin ülkesinden uzaklaşmamışlardı sadece, aynı zamanda eserleri de etkilenmişti bu aşırı milliyetçilikten. Hesse'nin bir mektubunda dile getirdiği şu cümleler bir yazar ve entelektüel olarak hangi noktada bulunduklarını özetler nitelikte:

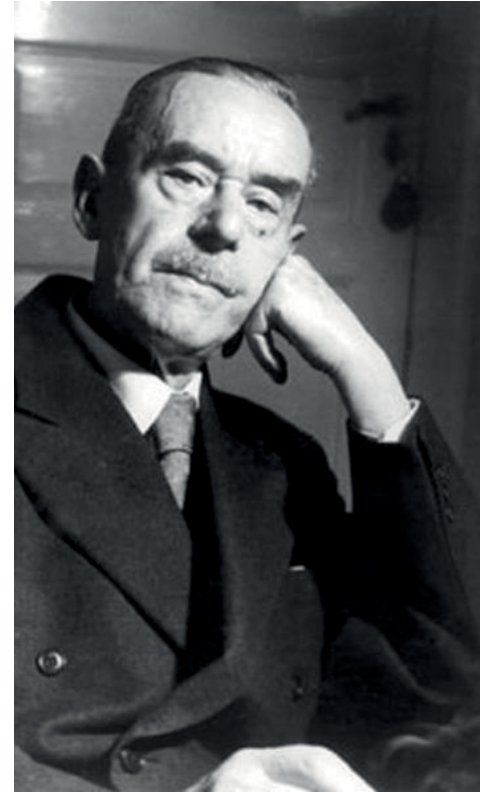
"Eğer politik ortamda bir değişiklik olmazsa... Ya kitaplarım yasaklanacak, ya -pek çok belirtinin gösterdiği gibi- bana karşı yürütülen propaganda giderek daha sert olacak ya da en kısa yoldan telif ücretlerimi alamayacağım."

Bir başka mektubunda Hesse, karşılaştıkları zorlukların eserleriyle sınırlı kalmadığını, kendine yakışır bir incelikte aktarıyor: *"Almanya'daki rejimin destekçilerinden aldığım mektuplar çok ilginç, hepsi yaklaşık 42 derece ateşle yazılmış."* Mann ise daha duygusal bir yerden bakıyor olup bitenlere, haliyle ruhunda yankılananlar da farklı oluyor:

"Almanya'da olanlar beni öyle çok etkiliyor, ahlaki ve eleştirel vicdanımı öyle örseliyor ki artık elimde olan sanatsal çalışmalarımı devam ettirebilecek durumda değilim."

Farenjit, sinir ağrısı, egzama, yılanlık hastalığı, görme problemleri... Geçip giden yıllar, beraberinde birçok hastalığı da getiriyor elbette. Hatta Venedik'te Ölüm yazarı 1945 tarihli bir mektubunda

"(...)kısacası yaşlılık pek çok belirtisiyle üstüme çöktü, bunun bir çözümü yok..."

YAZAR, THOMAS MANN

diyor. Bu kadim dostluk ancak ve ancak birinden birini "Tanrı'nın bağrına basmasıyla" sonlanabilirdi, öyle de oldu. Mann son mektubunu 10 Haziran 1955'te yazdı. Hesse ise Ağustos'ta, dostlukları süresince varlığından güç aldığı, sadece romanlarını değil şiirlerini de paylaştığı, suluboya resimlerini gönderdiği Mann'ın yarım asırlık yoldaşı Katia'ya,

"Bu kayba alışmaya fazlasıyla uzağım." dedi.

Sherlock'un Yeni ırağı

Tanıdığımız Sherlock Holmes; dâhiyane fikirleri, zekâsı ve pek çok olayın perde arkasındaki gizemi çözmekte üstüne olmayan şahsiyetiyle bir ekol... Bir gün emekli olup da bir kasabada arıcılıkla uğraşacağını duysanız inanır mıydınız? Evet, doğru duydunuz!

SİBEL ULU

Polisiye roman severlerin bir han-dıkabı vardır... Aynı kitabı dönüp dönüp okumak istese de cinai kurgu buna engel olur. Kitap bir solukta bittiğinde gizem çözülmüş, deliller ortaya saçılmış, katil bulunmuştur. Kitabı ne kadar severse sevsin, artık ikinci bir okuma için aradan yıllar geçmesi gerekecektir. Yok mudur? Çok sevdiği polisiye romanı tekrar okumayı başarabilen istisna okurlar da vardır elbette. Tıpkı kendini tekrar tekrar okutmayı başaran kitaplar olduğu gibi: Türün başlan-gıcı, hamisi Sherlock Holmes'lar her polisiyesever okurun hem gönlünde hem kitaplığında baş köşeyi hiçbir kitaba kaptırmaz. Tekrar tekrar okunmayı hak eden nadir öyküler yazmıştır Arthur Conan Doyle.

Gelgelelim okur her zaman yeni maceralara yelken açmak ister. Gönlü kitaptan kitaba daima ka-yar. Sıkı okur sevdiği yazarın yeni kitabını dört gözle bekler. Peki ya bu dünyadan göçen yazarların tut-kunları... Onlar sevdiği yazarın yeni

baskı yapan kitaplarıyla mutlu ola-bilir sadece. Bu anlamda, Sherlock Holmes'un öykülerini günümüze uyarlayan televizyon dizisi (zeki detektifimiz akıllı telefon kullanıyor düşünsenize!) Sherlock hayranlarını oldukça mutlu etmişti.

Sezon araları hayli uzun sürse de sadece televizyon dizisi değil Sherlock severleri mutlu eden. Son yıllarda usta dedektifi merkeze

alan, yeni bir romanın baş karakteri yapan, zihninin çalışma prensibini konu alan onlarca kitap yazıldı. Hakkında yayımlanan araştırma kitaplarını saymıyorum bile. Elbette bu kitaplardan birçoğu Türkçeye de kazandırıldı. İşte *Arıcının ırağı* onlardan biri.

Laurie R. King imzalı roman "20. Yüzyılın En İyi Polisiye Romanı" ödüllü. Müge Atalay Bayburt tara-fından dilimize kazandırılan *Arı-cının çırağı*'nda Sherlock Holmes, her şeyden elini eteğini çekmiş emekli bir adam olarak karşımıza çıkıyor. Üstelik 221B Baker Soka-ğı'ndaki evinden, hatta Londra'dan çok uzakta... Sussex'te bir çiftlik evinde yaşayan emekli dedektif, yetmezmiş gibi arı besliyor. Elbette roman saçları ağarmış, ellili yaşlarda cılız ve emekli bir dedektifin arıcılık maceralarından ibaret değil. Daha romanın başında Mary Russell adlı genç bir kızla tanışıyoruz, ki bu aynı zamanda Mary'nin Sherlock Holmes'la tanıştığı ana denk geliyor.

ARICININ ÇIRAĞI, LAURIE R. KING
PORTAKAL KİTAP
Çev.: Müge Atalay Bayburt, 368 Sayfa

YAZAR, LAURIE R. KING

Genç kızımız elinde Vergilius'un bir kitabı hem okuyup hem yürürken, çayırlara uzanan Holmes'un üzerine çıkayazıyor. Böylece usta ile çırak romanın ilk sayfasında tanışıyor. Ondaki ışığı gören Sherlock, bildiği

her şeyi öğretiyor Mary Russell'a; bir ipucunun peşine düşüp büyük resmi görmeyi, bulguları birleştirip bir şüphelinin peşinde iz sürmeyi, kılık değiştirip kendini gizlemeyi ve uzun zamandır unuttuğu içindeki o

yılların kıpırtısını... Bir usta-çırak ilişkisi olarak başlayan bu ilişki, kısa sürede muhteşem bir ikilinin soluksuz maceralarına dönüşüyor.

Kayı'dan Sonra Yeni Bir Seri: OTAĞ

Ahmet Şimşirgil, bilinen kalıpların dışında bir tarihin daha olduğunu gösteriyor. Anlaşılan Kayı'dan sonra Otağ serisi de çok konuşulacak.

İKRA ALTINTAŞ

Ahmet Şimşirgil, son dönemlerin en popüler tarihçilerinden... Bu şöhretinin arkasında şöyle bir gerçek var: O, arşivin tozlu raflarında kalan bilgileri, sadece üniversitedeki odasına yahut amfideki kürsüsüne hapsetmiyor. Televizyon programlarına çıkıyor, Anadolu'yu gezerek tarihi halk diline tahvil ediyor. Haliyle, isminin önünde yer alan profesörlük titri, ahaliyle arasında aşılmaz duvar değil, bir köprü kuruyor. Bu

yüzden canlı yayınlarda anlattığı Osmanlı'nın bilinmeyenleri yüksek reyting alıyor. Fakat onun izlediği bu yolu, bilimsel bulmayan meslektaşları söz konusu, belirtelim. Prof. Şimşirgil, imparatorluk tarihini "Kayı" imajı üzerinden anlattı. Sekiz kitaba ulaşan bu set, toplum tarafından büyük ilgi gördü, Osmanlı'yı anlamak isteyenlerde alaka uyandırdı. Osman Gazi'nin rüyasından başlayıp, üç kıtaya yayılan aksiyoner ruha

işaret eden Şimşirgil, devletin ıslahat ve darbe arasında hangi badirelerle mücadele ettiğini anlattı. Meraklısına not: Kayı, on birinci kitapla, yani Vahdettin Han'ın hüznüyle vedayla nihayet bulacak.

İlk Müslüman-Türk Devleti İdil Bulgarları

Şimdi ise sırada yepyeni bir seri var: Şimşirgil, okuyucularını "Otağ" serisi ile selamlıyor. Türklerin İslamiyet'i kabulünü anlattığı Büyük Doğu'su bakın nasıl açıklıyor: "Ülkemizde tarih denildiği zaman umumiyetle bahse konu edilen Osmanlılardır. Zira hem tarih sahnesinden çekilen son devletimizdir hem de hemen her bakımdan büyük bir imparatorluğun ve medeniyetin sahibidir. Ancak Türk milleti elbette bu muazzam devlet ve medeniyeti bir günde kurup geliştirmedir; bunun mutlaka bir arka planı vardı. Dolayısıyla kendinden önce tarih sahnesinde bulunan nice devletin maddi ve manevi tecrübesinden istifade ile bu muazzam devleti ortaya çıkarmayı bilmiştir." Şimşirgil, Otağ'ın bu ilk kitabında ilginç bilgiler veriyor: "Türklerin 'şaman' adı verilen din adamları yoktur. Bütün kaynaklar, eski Türklerin tek bir tanrıya inandıkları yazar." Mesela, ilk Müslüman-Türk devleti sanıldığı

YAZAR, AHMET ŞİMŞİRGİL

gibi Karahanlılar, hükümdarı da Satuk Buğra Han (Abdülkerim) değil. Buna göre ilk Müslüman-Türk devleti İdil Bulgarları, hükümdarı da Almış Han. Almış Han'ın İslam'ın kılıcı ve Türk milletinin meşalesi olduğunu belirten Şimşirgil, onun İslam olduğu esnada söylediği şu sözü aktarıyor, "İlahî tebliği can ve başım üzerine aldım ve kabul ettim ya Resulallah!" Hoca'ya göre, "Türkler kılıç zoruyla müslüman oldu" sözü de gerçek dışı. Ve bu görüş, bazı kişilerin uydurdukları bir propagandadan ibaret.

Hiç Savaş Kaybetmedi

Serinin ikinci kitabı ise Emir Timur... Osmanlı kroniklerinde "Timur-u

bînur" yani "nursuz Timur" olarak geçen bu hükümdar, Şimşirgil'in kaleminden bambaşka bir portre olarak karşımıza çıkıyor. Yenilmez sultanın hayatı, pek çokları için Yıldırım Bayezid'i 1402 Ankara Savaşı'nda mağlup etmesiyle sınırlıdır. Sadece meraklı okuyucular bu huduttan öteye geçebilmiştir. Şimşirgil, Timurlenk okumaları sonunda diyor ki: "O, yaptığı hiçbir savaşı kaybetmeyen büyük bir mareşaldi. Moğolların mahvettiği Türkistan âlemini yeniden güçlü ve müreffeh bir hâle getirdi. Yanmış, yakılmış Orta Asya şehirlerini Keş'ten Semerkand'a, Buhara'dan Tirmiz'e abidevi eserlerle tekrar canlandırdı. Medreseler, mescitler, camiler, köp-

rüler, kervansaraylar ve su kanalları ile yeryüzünü süsledi. Sahipkıran bir ülke ve milletin ancak ilim ehli, güçlü nesillerle devam edeceğinin idrakindeydi. Bu itibarla en fazla seyidlere, şeyhlere, dervişlere, âlimlere ve şairlere değer verirdi. Devrinde ülkesi, 'ilim ve hikmet sahiplerinin yurdu' denmeye layık olmuştu." Ahmet Şimşirgil, bilinen kalıpların dışında bir tarihin daha olduğunu gösteriyor. Anlaşılan Kayı'dan sonra Otağ ile de çok konuşulacak.

OTAĞ I: BÜYÜK DOĞUŞ, AHMET ŞİMŞİRGİL
TİMAŞ YAYINLARI
208 Sayfa

OTAĞ II: EMİR TİMUR, AHMET ŞİMŞİRGİL
TİMAŞ YAYINLARI
320 Sayfa

Yine, Yeniden İlber Hoca'nız...

"Tarihi sevdiren adam" olarak bilinen Prof. Dr. İlber Ortaylı külliyyatından önemli birçok kitap Timaş Yayınları tarafından yeni kapaklarla okuyucuya sunuldu. Ortaylı'nın kitaplarında, anlatılarında geçmiş, şimdiki zaman, gelecek aynı hat üzerinde ilerliyor.

MURAT CEM

İlber Ortaylı'nın "Türkiye, tarihî bir ülkedir, tarihi yapan uluslardan biridir, ama tarih bilimine gerekli özeni göstermiş bir ülke değildir" sözü, aslında çokça yapılan capsleri özelinden bir trajediye işaret ediyor, "çok cahilsin keşke ölsen!"

Tarih denilen alan-zaman bileşkesi, geçmiştekenden daha kolay üzerinde at oynatılan bir saha. Haliyle, bırakın kendi doğduğu şehrin mazarını bilmek, oturduğu mahallenin geçmişle bağlantısını kuramayanları ileri-geri fikir beyan ettiği eğlenceli bir meydan. Eğlenceli; çünkü ringde seyredilen bir boks maçını andırıyor tarihteki taraf tutmalar. Rakibini mağlup edenler, zafer kazanmış mağrur bir kumandan edasıyla evine dönüyor. İşte, İlber Ortaylı tarihe müdahale edenlerin karşısına çıkmış, var olduğu sanılan tarih bilincini yeşertmiş bir akademisyen. Onun sadece Osmanlı ile ilgili değil, genel dünya tarihinin anlaşılabilir meselelerini yalıtılmış bir biçimde aktarması ve yorumlaması tarihin popülerleşmesine müspet katkı yapıyor.

Bu girişi yapmamızın nedenini açıklayalım: İlber Ortaylı külliyyatından hâlâ talep edilen kitaplar, Timaş

Yayınları tarafından yeni bir yüzle okuyucuya sunuldu. Hangileri mi? Hemen sıralayalım: *Tarihimiz ve Biz*, *Osmanlı'yı Yeniden Keşfetmek*, *Üç Kitada Osmanlılar*, *Türkiye'nin Yakın Tarihi*, *Defterimden Portreler* ve *Eski Dünya Seyahatnamesi*...

Defterinden Portreler...

İlber Hoca, imparatorluk nosyonunu, öncesi ve sonrasıyla açık seçik ortaya koyuyor. Mesela ona göre Fatih

Sultan Mehmet, salt resmî Türk tarih tezinde serdedildiği gibi "çağ açıp çağ kapayan" bir asker değil, Rönesans döneminin Doğu-Batı medeniyetine hâkim en renkli münevveri.

İlber Hoca için Fatih demek devam eden Roma İmparatorluğu'nun "kayzer"i demek. Şu cümleye dikkat edin lütfen: "Fatih büyüktü. Ölümü de bir dağın indifai veya bir büyük geminin batması gibiydi. Fatih, iki kıtanın ve iki denizin padişahı ve iki medeniyetin sahibi aydın bir kişilikti." Onun tarih değerlendirmesinde Osmanlı İmparatorluğu, tarihin son Roma İmparatorluğu'dur. Keza bugünlerde arkaik bir imgeye dönüşen padişah, onun defterinde hem Türk Hakanı, hem Müslümanların halifesi hem de Roma Kayzeri olarak yazılı.

Sayfaların arasında sadece geçmiş yer almıyor. Ortaylı, içinde bulunduğu şimdiki zamanı da raptediyor satır aralarına.

Onun kaleminin ucunda Roma İmparatoru Sezar da Muhteşem Süleyman da duruyor, Attila İlhan da Recep Yazıcıoğlu da ses veriyor. O, Türkiye tarihini inşa ederken merhum Başbakan Bülent Ecevit'in 1974 Kıbrıs Barış Harekâtı öncesinde

YAZAR, İLBER ORTAĞLI

söylediği, “Biz aslında savaş için değil, barış için, yalnız Türklere değil Rumlara da barış götürmek için Ada’ya gidiyoruz.” sözlerini hatırlatarak; “Biz Türkler, Bülent Ecevit gibi tarihe mal olan kişiliğimizi unutma lüksüne sahip değiliz.” ikazında bulunuyor. İlber Ortaylı’nın kitaplarında, anlatılarında geçmiş, şimdiki zaman, gelecek aynı hat üzerinde ilerliyor.

“Vahdettin, Uçaklarla Bombalanan Bir Payitahtta Kılıç Kuşandı”

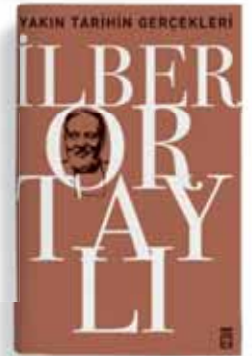
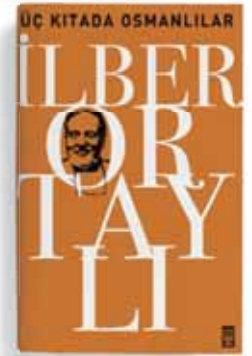
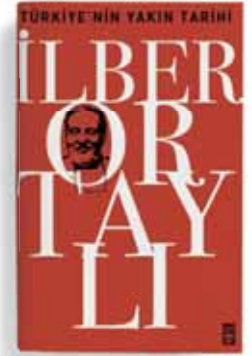
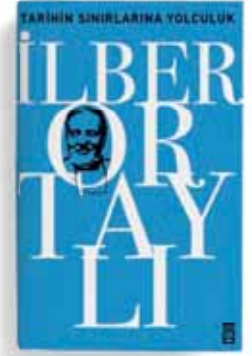
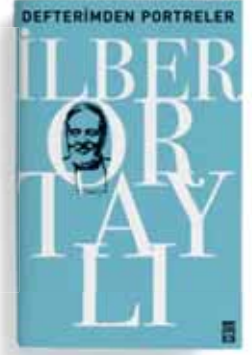
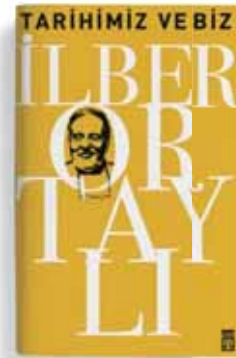
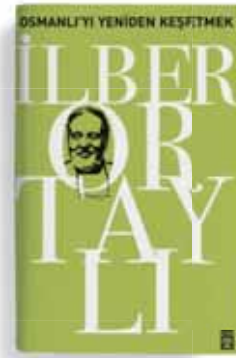
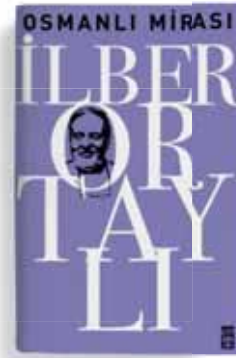
İlber Ortaylı, Türkiye’de tel ör-gülerle çevrili mayınlı arazilere giriveren bir tarihçi. Olaylara soğukkanlı ve rasyonel çerçeve-den bakıyor. Bu tavrı da özellikle gençleri cezbediyor. Bir örnek vermek gerekirse, hâlâ tartışılan Lozan meselesi ile ilgili şu tespiti yapıyor: “Lozan ne zafer, ne hezimettir. Mantıkî ve onurlu bir uzlaşmadır.” Öte taraftan basmakalıp retoriklerle suçlanan, zaman zaman preslenen ve pejo-ratif bir karikatüre dönüştürülen Osmanlı hükümdar tipolojisiyle ilgili “bugün bazılarının dediği gibi Beşşar Esed tipinde biri değildi.” diyerek; tarihin pervazlarında kalmış fotoğrafların tozunu üflüyor. Kadim tartışmaların uç verdiği yer olarak gösterilen Osmanlı aydınlanması, onun kaleminden şöyle bir manaya kanatlanıyor örneğin, “Tanzimat, imparatorluğun parçalanma sürecini durdurmaya çalışan rejimin adıdır.” Yine bu damardan devam edecek olursak, “Vahdettin, uçaklarla bombalanan bir payitahtta kılıç kuşanmıştır.” cümlesinin devamında Anadolu’da niçin bir millî mücadele yapıldığını anlamış oluyorsunuz. Ortaylı, bütün bu tarihî hesaplaşmaların ortasında sırtında çantası, boynunda fotoğraf makinasıyla çıktığı seyahatleri de kaleme almış

biri. “Evliya Çelebi, gezmeyen bir milletin tek gezgini oldu,” diyor ve gezilerle mazinin “sessiz ev”lerine misafir oluyor. İlber Hoca, seyahat etmenin, orada bizden önce yaşamış medeniyetlerle yeniden buluşmak demek olduğunu hatırlatıyor. Kendi seyahatnamesini, müziği ve mimarisi bozulmamış yerlerin kelimeleriyle not ediyor. Ve karşımıza eski dünyanın gökkuşağı çıkıveriyor.

Sözün özü... Misallerle anlatmaya gayret ettiğimiz bu tarih okuması, yukarda ismini zikrettiğimiz kitaplarda fazlasıyla mevcut. Bu arada girişteki parantezi hocamızın şu sözleriyle kapatalım ki kitaplara giden yollar açılsın: “En utanılacak yönümüz; tarih yaptığımız hâlde tarih öğrenmemektir.”

İlber Ortaylı’yı Neden Okumalıyız?

- ✓ Çünkü anlattığı tarih; düşmanlık ya da hayranlık üretmiyor.
- ✓ Çünkü tarihî malzemeyi anlamak ve öğrenmek için kurguluyor.
- ✓ Çünkü tarih onun dilinden daha anlaşılır hale geliyor.
- ✓ Çünkü anlattığı hadiseleri geçmişte bırakmıyor, bugünlere taşıyor.
- ✓ Çünkü cahil kalmamamız icap ediyor...

İşte Vatanım, İşte Toprağım, İşte Kardeşlerim

Prof. Dr. Ekrem Buğra Ekinci'nin kaleme aldığı *Sultan Abdülhamid'in Son Zevcesi Behice Sultan'la Altı Ay*, haremın gizli bir tanığının hatıralarını aktarması kadar, hareme dair verdiği bilgilerle de kıymetli.

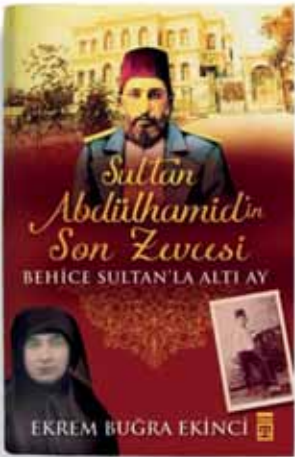
YUSUF PAZARCI

Osmanlı Devleti kahramanlıklar, zaferler tarihi olduğu kadar yenilgiler ve trajediler tarihidir de. Hele çağın değiştiği ve devletin gücünü yitirdiği zamanlar âdeta gözyaşı yıllarıdır. Bir yandan kaybedilen topraklar, bu topraklardaki teb'anın vatanlarından ayrılmak zorunda kalması... Bir yandan savaşlarda hayatlarını kaybeden gencecik fidanlar ve diğer yandan binbir entrika içinde devletin tepesinde yaşanan sıkıntılar... Her biri ayrı bir hikâye sayılacak bu trajedilerin hepsi aslında tek bir trajedinin parçası: Çöküş.

Osmanlı'nın son döneminde yaşanan sıkıntılar kendi içinde büyüktür fakat son dönemde saray ahalisinin

yaşadıkları ayrıca hikâye edilecek cinstendir. İktidar kavgaları, şirazesinden çıkmış devlet adamları, yıkılan değerlerle beraber başlayan devlet erozyonu ve sonuçta

Devlet-i Aliyye çınarının tarih sayfasına gömülmesi... Bütün bunlar o dönem üç kıtada yaşayan herkesi ilgilendirse de en acı sonuçlarını saray ahalisi üzerinde görmek mümkün. Zira iktidar kavgaları devletin üst kademesiyle birlikte bütün bir haremın de düzenini bozmuş ve nihayetinde de toplu bir sürgünle bu acılar zirveye ulaşmış. Osmanlı hanedanının bu çalkantılı yıllarından geriye ise her biri bir romana konu olacak hatıralar kalmış. İşte bu acı hayatlardan biri de Sultan II. Abdülhamid Han'ın eşi Behiyye Behice Sultan'a ait. Saraya 6. İkbal Efendi olarak giren Behice Sultan'ın hikâyesi genel hatlarıyla farklı hatıralarda yer alsa da çoğu

SULTAN ABDÜLHAMİD'İN SON ZEVCESİ

EKREM BUĞRA EKİNCİ

TİMAŞ YAYINLARI

128 Sayfa

hanedan mensubunun aksine teferruatlarıyla günümüze kadar ulaşmış. Bu hikâyenin bugüne ulaşmasında da Ekrem Buğra Ekinci'nin çalışması ve bu çalışmaya kaynaklık eden merhum Enver Ören'in notları önemli rol oynuyor.

1967 yılında NATO bursuyla eğitim amacıyla Napoli'ye giden Enver Ören, o dönem Avrupa'da sürgünde bulunan Behice Sultan'la görüşme şansı yakalar.

II. Abdülhamid Han'ın iktidar günlerinden cumhuriyete ve oradan da çok partili hayata uzanan günlerin hikâyesi Napoli'de bir apartman dairesinde Ören'i beklemektedir.

Terbiyesi ve saygılı tavırlarıyla Behice Sultan'ın kalbini kazanan

Enver Ören, koca bir tarihi barındıran hatıraların bir kısmını kaydetme izni alır. Böylece Ekrem

Buğra Ekinci'nin *Sultan Abdülhamid'in Son Zevcesi* kitabı şekillenir. Tabii

bu hatıraları merkeze aldığı için Behice Sultan'la Altı Ay alt başlığını taşıyarak. Ekinci'nin çalışması sadece Ören'in kaydettiği hatıralardan oluşmuyor elbette. Bu hatıraların da yer aldığı kitabın ilk bölümünde Behiyye Behice Sultan'la alakalı, ailesinden başlayarak teferruatlı bir tarihçe yer

alıyor.

Behice Sultan'ın geçmişi, soylu bir aileden gelerek saraya girişi, saraydaki yılları ve sonrası akademik hüviyetli bu bölümde teferruatlı bir şekilde mevcut. Ekinci, ilk bölümde yer alan bu bilgilere ek olarak, o dönemin haremine ve saraya ait yan bilgiler de veriyor. II. Abdülhamid hanedanının serencamı ve harem yapısıyla ilgili bilgiler ise üçüncü bölümde detaylıca anlatılıyor.

Çocuk yaşta başlayan saray macerasının ardından Behice Sultan hep acılarla sınanır. Daha saraydayken ikiz çocuklarından Şehzade Bedreddin Efendi'yi kaybeden Sultan'ın hayatının bütün dönemlerinde evlat acısı yer eder. Diğer oğlu Nureddin Efendi'nin ondan uzaklarda trajik bir şekilde son bulan hayatıyla acısı katmerlenen Sultan, evlat acısını hayatının her döneminde içinde taşır. Ailesine oldukça bağlı olan Sultan saraydan çıkarıldıktan sonra iftiralara da uğrar, maddi ve manevi yokluğa da mahkûm edilir. İttihatçılarla birlikte başlayan çile, cumhuriyetin ardından yaşanan sürgünlerle devam eder. Mücevherleri gasp edilir, kandırılır ve fakirlikle perişan edilir. Son nefesine kadar vatan hasretiyle yanıp tutuşan Behice Sultan, ancak ömrünün son günlerinde vatanına avdet edebilecektir. Avrupa'da bir köşede unutulmuş bu Hanım Sultan, amansız bir yokluktan dolayı bakımsız kalarak hastalanır. En uzun yaşayan padişah eşlerinden biri olan Behice Sultan, tüm zorlukların ardından vatanına kavuşarak son nefesini verir.

Ekinci'nin çalışması harem gizli bir tanığının hatıralarını aktarması

kadar, hareme

dair verdiği bilgilerle de kıymetli. Sultan II. Abdülhamid'in bilinmeyen yönlerinin de yer aldığı hatıralar ve Sultan'ın Enver Ören'le mektuplaşmaları bu çalışmayı Osmanlı araştırmalarında önemli bir yere koyuyor.

Arafta Kalan Osmanlı ve Cumhuriyet

Ahmet İzzet Paşa *Feryadım* adını verdiği anılarında, siyasi tarih bakımından en tartışmalı dönem olan II. Meşrutiyet ve İttihat yönetimiyle Kurtuluş Savaşı ve Cumhuriyet'in kuruluş yıllarına dair çok çarpıcı bilgiler veriyor.

MUHSİN DEMİRBİLEK

Ahmet İzzet Paşa II. Meşrutiyet'ten sonra Osmanlı Devleti'nin resmen sona erişine kadar geçen sürede genelkurmay başkanlığı, bakanlık ve sadrazamlık (başbakanlık) koltuklarına oturmuş, en uzun on yılın en önemli aktörlerinden biridir. Son padişahın çalışma arkadaşı, cumhuriyet Türkiye'sini kuran Mustafa Kemal ve İsmet İnönü'nün saygı duyduğu, bir dönem yanlarında görmek istedikleri komutanlarıdır. *Feryadım* adını verdiği anılarında kendi hayatını ve yaşadıklarını anlatırken siyasi tarih bakımından en tartışmalı dönem olan II. Meşrutiyet ve İttihat yönetimi ile Kurtuluş Savaşı ve cumhuriyetin kuruluş yıllarına dair çok çarpıcı ayrıntılar veriyor. Dönemin aktörlerinden ve birinci şahitlerinden biridir Ahmet İzzet Paşa. Kitabı da bir tür savunma niteliğinde. Ne yaptığını ve daha çok da ne yapamadığını ve yapılamadığını anlatıyor? Osmanlı nasıl o hale gelmiştir ve cumhuriyet hangi şartlar altında kurulmuştur? Osmanlı'nın II. Dünya Savaşı'na girmesine karşıdır ama

bunu anlatmaya gücü yetmez. Enver, Cemal ve Talat gibi kendisi için yaver ve öğrenci durumunda olan kişilerin ülkeyi felakete götürdüğünü o günlerde görür. Cumhuriyeti kuran aktörleri askerlik hayatından yakinen tanıyan Ahmet İzzet Paşa, İstanbul ve Ankara geriliminin ortasında kalmış ne payitahta ne de Ankara'ya sözlerini dinletebilmiş, yazdıklarına bakılırsa pek çok şeyi önceden sezebilmiş biridir. O anılarını, tarihi de "galipler" yazmıştır.

Önemli konumları işgal edenler neden anılarını yazmaz ki, sızlanışına karşılık *Feryadım* kitabı farklı bir yerde duruyor. İzzet Paşa, Osmanlı'nın çöküşü dönemini bizzatihi kendi tecrübe ve okumalarını aktarırken, her zaman kendi bakış açısına güvenen bir portre çiziyor. Onun II. Abdülhamit ve Atatürk ile ilgili anlatımlarında bu iki sembol isim etrafında koyu siyasi tartışmalara girenler için bir hayli şaşırtıcı ve heves kırıcı bilgiler sunuyor.

Almanya'da kurmaylı eğitimi alan Ahmet İzzet Paşa Yemen'de İmam

Yahya isyanı ile meşgul olurken de Doğu Cephesi'nde savaşırken de o dönemde Osmanlı ordusunun Almanya ile ne kadar içli dışlı olduğunu, okuyanları hayrete sürükleyecek ayrıntılarıyla anlatıyor. Müzakereci anlatım tarzı ile okurken iyi bir tarih ve dönem bilgisi edinmeyi gerekli kılıyor. Ona göre

FERYADIM CİLT I-II, AHMET İZZET PAŞA
TİMAŞ YAYINLARI
CİLT I 368 Sayfa CİLT II 448 Sayfa

ne II. Abdülhamit'in istibdadı, ne Enverlerin çılgınlığı, ne de cumhuriyetin ilk yıllarında iyice kendini gösteren 'tek adamlık' gerekliydi. Tarihi olanca hızıyla akarken bile pekâlâ bir tarafın biri tarafı yok etmesine ya da baskı almasına dayalı bir sistem olmadan iç ve dış gelişmeler doğru okunarak en makul çözüm yolları bulunabilirdi. Ahmet İzzet Paşa, özellikle 20 yıllık dönemi kendi bakış açısı ve tanıklığıyla anlatırken şartlar içinde önerdiği çözüm yollarını ve çoğunlukla da çaresizliklerini anlatıyor demiştik. İzzet Paşa Anadolu'da başlayan Kurtuluş Savaşı'na

sempati beslediği halde son Osmanlı kabinesinin içindedir ve oradaki sert damarı hisseder. Hisler karşılıklıdır. Hilafetin kaldırılması ve Osmanlı Hanedanlığı mensuplarının sınır dışı edilmesi olayının öncesi ve sonrasıyla adım adım tasarlandığı fikrindedir. Ve bunu hanedanlığa, tarihe karşı bir haksızlık olarak görür.

Kitap, cumhuriyetin ilk yılları ile ilgili resmî tarih bilgisi dışında bir hayli eleştirel bilgi ve görüş sunuyor. *Feryadım*, kitabın üst başlığında

yazan "İstiklal Harbi'nin Gerçekleri" ifadesi ile sınırlanamayacak ölçüde Osmanlı'nın son dönemine ilişkin birinci elden tanıklıkla neler yaşandığını anlatması bakımından tarih meraklılarının her daim ilgisini çekecektir.

Vitrindekiler

İdeal Ekibinizi Kurun, Başarıyı Yakalayın

Takım çalışması ve liderlik konularında dünyanın bir numaralı danışmanlarından biri olan Patrick Lencioni, *İdeal Ekip Oyuncusu* adlı son kitabıyla, şirketlerde işbirliği ve verimliliği artırmak için ekiplerin en temel yapıtaşı olan üyelere, yani ekibin ideal oyuncularına odaklanıyor.

İDEAL EKİP OYUNCUSU, PATRICK LENCIONI
TİMAŞ YAYINLARI
Çev.: Ebru Kızıldağ, 224 Sayfa

Yüzyılın Ajanı...

Osmanlı'nın son dönemleri... Bir yanda Balkanlarda patlak veren isyanlar; diğer yanda iç karışıklıklarla baş etmeye çalışan bir devlet. Böyle bir ortamda, gözünü budaktan esirgemeyen bir casus çıkar ve tarihin seyrini değiştirir. *Kuşçubaşı Eşref*, İsmail Bilgin'in akıcı üslubundan...

KUŞÇUBAŞI EŞREF, İSMAİL BİLGİN
TİMAŞ YAYINLARI
560 Sayfa

İnsanlığa Yakılmış Ağır...

New York'tan Buenos Aires'e giden bir gemide başlar *Satranç*. Yolcular arasındaki bir milyoner, dünya satranç şampiyonu Mirko Czentovic'e, para karşılığında satranç oynamayı önerir. Daha sonra oyuna Dr. B. dâhil olur... İnsan ruhunun karanlık labirentlerinde dolaşan bu öykü, Stefan Zweig'in başyapıtlarından.

SATRANÇ, STEFAN ZWEIG
TİMAŞ YAYINLARI
Çev.: Ebrar Karadeniz, 80 Sayfa

Tek Partili Sistemden Çok Partili Sisteme Geçişte CHP

Türkiye, 1945-46 dönemecinde çok önemli bir değişiklik yaşadı. Yirmi yılı aşkın zamandır süregiden tek parti dönemi sona erdi. Prof. Dr. Cemil Koçak, bugün hâlâ süren demokrasi sorunlarını anlayabilmek için bu defa merceğini 1945-60 yılları arasına tutuyor.

DEMOKRAT PARTİ KARŞISINDA CHP
PROF. DR. CEMİL KOÇAK
TİMAŞ YAYINLARI
304 Sayfa

Mükemmeliyetçilikle Başınız Belada mı?

Zehra Erol, vakalar üzerinden ilerleyerek mükemmeliyetçi kişiliklere ayna tutuyor. Mükemmeliyetçiliğin nedenlerini, bu duyguya zemin hazırlayan kişilik özelliklerini, anne baba tutumlarını ve mükemmeliyetçi kişilerle yaşamının zorluklarını ele alıyor.

MÜKEMMELİYETÇİ KİŞİLİK, ZEHRA EROL
TİMAŞ YAYINLARI
144 Sayfa

Cezalandırmadan Eğitebilirsin

Uzman Pedagog Dr. Adem Güneş, çocukları cezalandırmadan verilecek eğitimin neden bu kadar önemli olduğunu *Cezasız Eğitim* kitabıyla anlatıyor. Güneş, cezaya alternatif yöntemlerin neler olabileceğini gösterecek ve ele aldığı vakalar üzerinden kendinizi tanımanıza yardımcı olacak.

CEZASIZ EĞİTİM, ADEM GÜNEŞ
TİMAŞ YAYINLARI
288 Sayfa

Maceraya Hazır Olun, Bitirim İkili Geliyor!

Uçuk kaçık maceraların kahra-manları Bitirim İkili ile aksiyon ve komedi dolu bir yolculuğa ha-zır olun! Bitirim İkili bu kez çok zorlu bir mücadelenin içinde. Dünyanın bir ucunda, buzdan bir çölün ortasında ve üstelik kutupları eritip dünyanın yapısını değiştirmek isteyen kötülerle karşı karşıyalar!

BITİRİM İKİLİ GÜNEY KUTBU'NDA

MUSTAFA ORAKÇI
TİMAŞ ÇOCUK
176 Sayfa

Toparlan, Geleceğe Gidiyoruz!

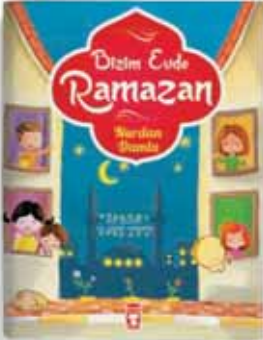

Muhteşem mucit Kısmet, bu sefer de bir zaman makinası icat ediyor. Gelecekte uçan arabalar, kilometrelerce uzunlukta gökdelenler ve muhteşem icatlar var. Peki ya on-lardan sonra ne olacak? Dünyamızın sonunu ne getirecek? Haydi gelin, hep beraber öğrenelim.

ZAMAN TURŞUSU: DÜNYANIN SONUNA YOLCULUK

HAKTAN KAAN İÇEL
TİMAŞ ÇOCUK
176 Sayfa

Ramazan Günlüğü

Ramazan ayı yaklaşıyor. Nurdan Damla, sofralarımıza bolluk, be-reket, hanelerimize huzur getiren bu manevi iklimi çocuklara yine bir çocuğun günlüğünden anlatıyor. Bizim Evde Ramazan, İslam'ın beş şartından biri olan orucu hayatın içinden diyaloglarla anlatan keyifli bir eser.

BİZİM EVDE RAMAZAN, NURDAN DAMLA

TİMAŞ ÇOCUK
112 Sayfa

Ramazan Geldi, Hoş Geldi

Biz büyükler Ramazan ayını büyük bir coşkuyla karşılarız. Çünkü onun rahmet ve mağfiret getireceğini biliriz. Peki ya çocuklar? Onlar için "Ramazan" ne ifade ediyor? "Oruç tutmak" ne demektir? Gelin hep birlikte, oruç ibadetini me-rak eden çocuklarımıza Ramazan ayının önemini anlatalım.

RAMAZAN VE ÇOCUK, ESRA KORKMAZ

TİMAŞ ÇOCUK
48 Sayfa

En İyi Arkadaşım...

Calypso 10 yaşında bir kız çocuğu. Babası ile birlikte sürdürdüğü ha-yatında kitaplar onun tüm dünyası. Bir gün okuluna yeni bir kız gelir. Calypso kendisi kadar kitaplara ilgi duyan bir arkadaş bulduğu için çok mutludur. Bu arkadaşlık limonlar gibi bir gün çürüyecek mi yoksa sonsuza dek sürecek mi?

LİMON KÜTÜPHANESİ, JO COTTERILL

GENÇ TİMAŞ
Çev.: Zeynep Kürük, 192 Sayfa

Bu Kütüphane Bildiklerinize Benzemiyor

Gizli ajanlar, çalıntı kitaplar, kaosun hüküm sürdüğü bir dünya... Tehlikeli bir görevin peşinde, olağanüstü ya-ratıklar ve sırlarla dolu bir hikâye... Gizemli bir kütüphanenin casusu Irene, yardımcısı Kai ile birlikte göreve giderken, aradıkları kitabın başlarına bu kadar bela açacağını düşünmemişlerdi.

BABİL TAŞI - GÖRÜNMEZ KÜTÜPHANE

GENEVIEVE COGMAN
TİMAŞ YAYINLARI
Çev: Müge Atalay Boyuyurt, 377 Sayfa

Rüyası Olan Herkese

Muhyiddin Şekûr, yeni romanında rüya görmeye davet ediyor okurlarını. Bütün kayıtlarından kurtulmuş bir ruhun göreceği rüyanın sabahında, başka bir güne uyanacağımız müjdesi gizli bu davetin ardında...

AYŞE ALİRIZA

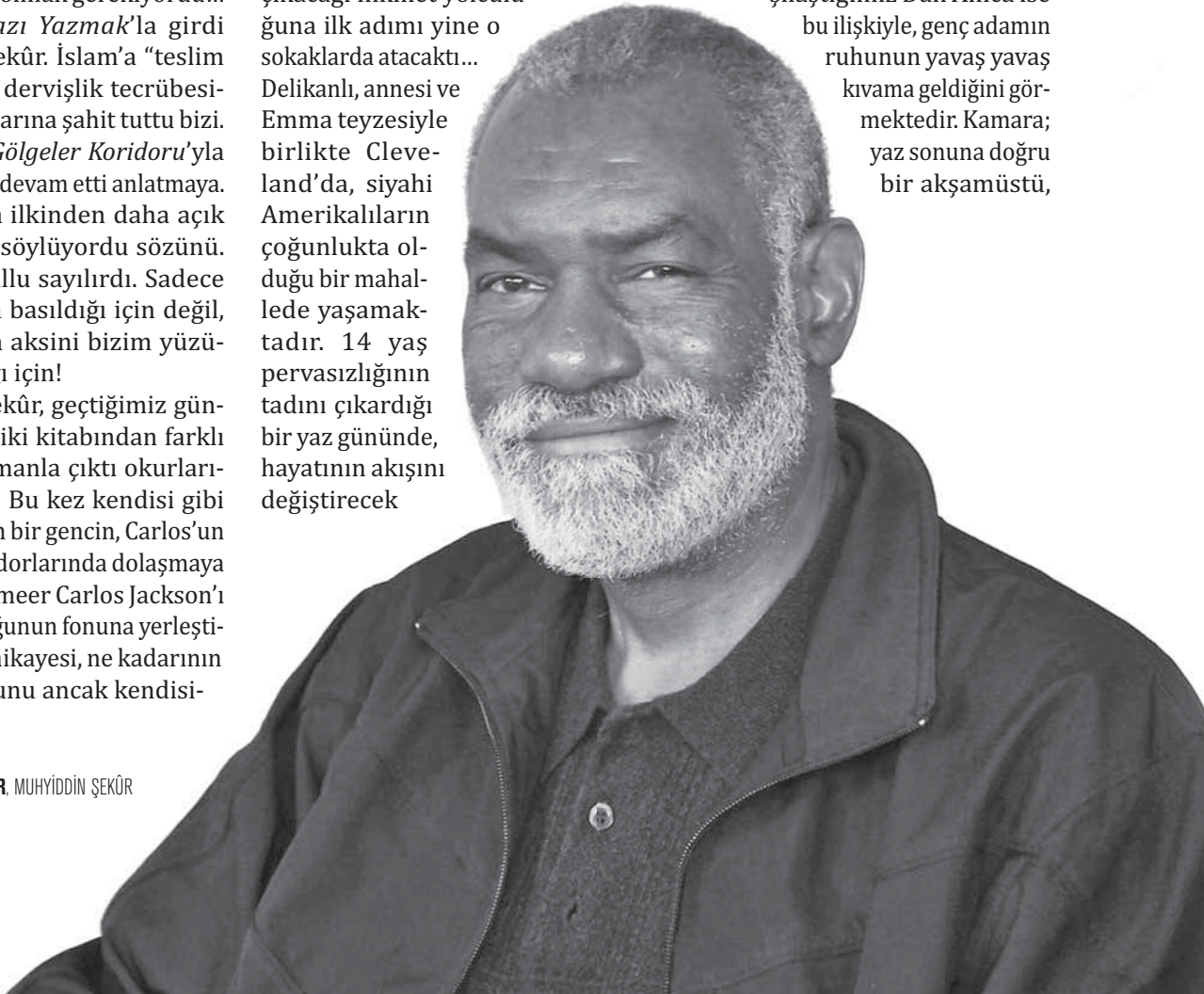
Sadece uykuda olmadığı zamanlarda ve yalnızca gözleriyle gördükleriyle sınırlanmak ne ağır yük, ne büyük mahrumiyet... Hele de geçmişin tecrübesi ve mânâ aleminin sırlarına tutunarak yol alanlar için! Muhyiddin Şekûr üçüncü kitabı ve ilk romanı olan *Yazdan Kalan Son Gül*'ü bu sebeple "rüyası olan herkese" ithaf etti belki de. Anlatacaklarını anlayabilmek için ilk şart olarak rüya görmekten vazgeçmemiş olmak gerekiyordu... *Su Üstüne Yazı Yazmak*'la girdi hayatımıza Şekûr. İslam'a "teslim oluşunun" ve dervişlik tecrübesinin ilk zamanlarına şahit tuttu bizi. Yıllar sonra, *Gölgeler Koridoru*'yla kaldığı yerden devam etti anlatmaya. İkinci kitapta ilkinden daha açık ve doğrudan söylüyordu sözünü. Artık İstanbullu sayılırdı. Sadece kitabı burada basıldığı için değil, kelimelerinin aksini bizim yüzümüzde aradığı için! Muhyiddin Şekûr, geçtiğimiz günlerde, önceki iki kitabından farklı olarak bir romanla çıktı okurlarının karşısına. Bu kez kendisi gibi Afro-Amerikan bir gencin, Carlos'un hayatının koridorlarında dolaşmaya davetliydik. Ameer Carlos Jackson'ı kendi çocukluğunun fonuna yerleştiren Şekûr'un hikayesi, ne kadarının gerçek olduğunu ancak kendisi-

nin bilebileceği bir mazide cereyan ediyordu. 1960'ların Amerikası'nda âdeta bir Anadolu kasabası tasvir ediyordu yazar. Mahalle halkının birbirini tanıdığı, istisnaları saymazsak herkesin birbirini koruyup kolladığı, çocukların sokakta oyunlar oynadığı bir kasaba. Bu ortam, sadece hikayeye zemin teşkil ediyordu elbette. Kimliği o insanlar arasında şekillenen Carlos, ileriki yıllarda çıkacağı hikmet yolculuğuna ilk adımı yine o sokaklarda atacaktı... Delikanlı, annesi ve Emma teyzesiyle birlikte Cleveland'da, siyahi Amerikalıların çoğunlukta olduğu bir mahallede yaşamaktadır. 14 yaş pervasızlığının tadını çıkardığı bir yaz gününde, hayatının akışını değiştirecek

bir karşılaşma yaşar. Kamara'yı tanıdıktan sonra bir daha hiçbir şey eskisi gibi olmayacaktır; ancak genç adam henüz bunun farkında değildir...

Komşunun misafiri Kamara, görünürde iyi bir oyun arkadaşıdır. Ama bir de görünmeyenler vardır! Carlos sadece sezer yaşadıklarındaki olağandışılığı. Her seferinde verandadan onu izlerken karşılaştığımız Dan Amca ise bu ilişkiyle, genç adamın ruhunun yavaş yavaş kıvama geldiğini görmektedir. Kamara; yaz sonuna doğru bir akşamüstü,

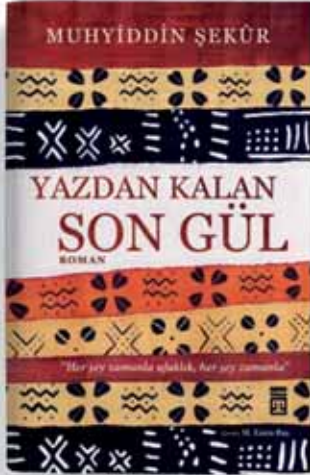
YAZAR. MUHYİDDİN ŞEKÛR

geride bir gül yaprağı bırakarak gidiverir. Carlos'un hayatındaki vazifesini "tamamlamıştır." Şimdi ateşte pişme zamanıdır. Ateşe girmeden pişemeyeceğini yine Dan Amca söylemiştir ona.

Asıl hikaye de o günden sonra başlar. Şekûr, aşk acısıyla kıvranan Carlos'a bir dervişin yolculuğunu yaşatacaktır. Carlos'un fiziki ve deruni acılar çekerek olgunlaşan ruhu, ekilecek yeni tohumlara hazırdır. Delikanlının aşkın kıvama getirdiği ruhunu terbiye etmek ehil ellerin işidir artık... O vakte kadar ya kapısının önünü süpürürken ya da verandada keyifle sohbet ederken rastladığımız Dan Amca, bambaşka bir kimlikle çıkar bu kez karşımıza. Babası daha o doğmadan ölen Carlos'a atalarının kültürünü aktarmak ve sorularının cevabını vermek için doğru zamanın gelmesini bekleyen yaşlı adamın şahsında Muhyiddin Şekûr'u dinleriz âdeta. Senelerdir, "Zamanı gelince anlatırım ufaklık! Zamanı gelince..." diyerek ertelediği cevapları vermenin vakti gelmiştir. Dan Amca, teker teker açar bütün kapıları..

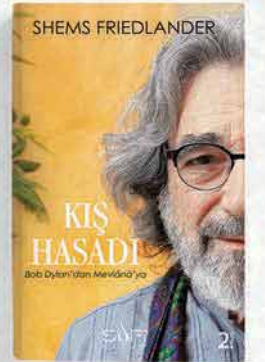
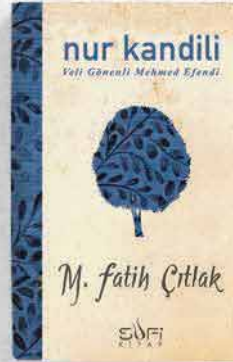
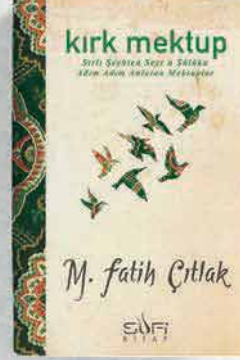
14 yaşında Clevelandlı bir gence âdeta bir dervişin tekamülünü yaşatan yazar doğru-
dan bize hitap etmektedir sanki; "Bu, eğer Cleveland'dan bir Amerikalıya oluyorsa size de olabilir." Yeter ki farkına varın!

YAZDAN KALAN SON GÜL
MUHYİDDİN ŞEKÛR
TİMAŞ YAYINLARI
Çev.: M. Emin Baş, 560 Sayfa

Yaşayan Tasavvufun Merkezi

Geleceğin Vücut Bulduğu Kitaplar

aşkın nefesi

sufi.com.tr

sufikitap

SUFİ
K İ T A P

Mürşid Sohbetinden Notlar

Fatih Çıtlak'ın kaleminden serinin ikinci kitabıyla okur karşısına çıkan *Huzur Defteri*, bir mürşidin sohbetinde tutulmuş notlar üzerinden kendi medeniyet zenginliğimizi keşfe çıkarıyor.

AHMET İPEKOĞLU

Sözlükte kısa bir süre de olsa birlikte olmak, ünsiyet kurmak, hasbihal etmek anlamına gelen sohbet kelimesi, hususi manada ise ilim ve irfanla zihni ve gönlü aydınlanmış bir kimsenin sözlerini dinlemek üzere huzurunda bulunmayı ifade eder. Sohbetin en üstünü muhakkak ki huzur-ı Peygamberî'de bulunup mübarek lisanlarından inci tanesi gibi dökülen sözleri dinlemektir. Bu şerefe erenlere sahabe denilir ki sohbet kelimesi ile aynı kökten gelmektedir. Bundan sonra ise vâris-i Nebî olan mürşidlerin sohbetleri gelir. M. Fatih Çıtlak'ın kaleminden çıkan serinin ikinci kitabı *Huzur Defteri* de bir mürşidin sohbetinde tutulmuş notları satırlardan sadırlara arz ediyor.

Sohbet, Sâhib ve Ashâb...

M. Fatih Çıtlak kitabında, günümüzde insanların mahrum kaldığı "İslâm'ın, imânın, dosdoğru yol olan sırât-ı müstakimin insan fitratına en uygun ve en güzel meşk edilmesi" olan sohbetlerin yerine televizyon, dedikodu, siyaset, spor haberleri, zevk ü sefa ve mâlâyani

denilebilecek her türlü boş lakırdının havada uçtuğu meclislerin gelip oturduğuna dikkat çekiyor. Yazar *Huzur Defteri*'nde "Sohbet kelimelerle olmaz ki. Konuşmanın adı da sohbet değildir. Sohbet; 'sâhib' ve 'ashâb' kelimeleriyle beraber telakki edilmeli yani arkadaş ve yakın olmakla." ifadeleriyle anlattığı cemiyetlerde neşet eden cevherleri bir araya getiriyor. Kendisinden feyiz almaya gayret ettiği zât'ın "Oğlum. Sohbeti dinlerken bir yandan defterine not

al, ses kayıtlarını alanlardan daha sonra eksikliklerini giderirsin. Ben de şeyhimin huzurundayken hep deftere kaydettim. Kim bilir belki bir gün bunları kitap haline getirir, neşredersin." sözünün bu sayede vücut bulduğunu söylüyor.

Bir Devrin Resmî Geçidi

Serinin ilk kitabı Pîr Nûreddin Cerrâhî Hazretleri'nin menkıbeleriyle başlamıştı. Büyükbabası Abdülaziz Zihnî Efendi, amcası Yahyâ Gâlib Efendi ve babası Rızâeddin Yaşar Efendi hakkında nakledilenler kayda geçirildikten sonra Karagümrük Cerrahî Asitânesi Postnişini Fahreddin Efendi'yle alâkalı hatırate geçilmişti.

İkinci kitap ise Hazret-i Şeyh İbrahim Fahreddîn-i Şevkî Efendi'yi ve onunla alakalı hadiseleri 'kısmen' ihtiva ediyor. Sohbetler sırasında Fahreddin Efendi'yle aynı zaman diliminde ya da farklı devirlerde yaşamış pek çok şahsiyet; şeyh, âlim, derviş, meczûb-ı ilâhî bir resm-i geçit üslûbuyla yerini alıyor. Muhyiddîn-i Arabî, Bâyezid-i Bestâmî, Behlül-i Dâna, Hazreti Üftâde, Hacı Bayrâm-ı Velî, Abdüle-

YAZAR, M. FATİH ÇİTLAK

had-ı Nûrî, Şeyh Hasan-ı Adlî, Koca Nureddin Efendi, Bahçevancı Şeyh Ârif Efendi, Kuşadalı İbrâhim Halvetî, Şeyh Abdüsselâm eş-Şeybânî, Pertevniyal Vâlîde Sultan, Köpekçi Hasan Baba, Cenaze Meczubı, Arap Bacı, Türbedar Adnan Baba, Mecsup Yüzbaşı, Düğümlü Baba, Tükürüklü Şeyh, Palabıyık Hoca, Kambur Hâfız ve daha niceleri hakkındaki menkıbeleri nakleden Fatih Çıtlak, "Kitabı okuduğunuzda şu an içinde bulunduğunuz durumu ve hâli açıklayan birçok cevabı bulacağınız ümidindeyim." yorumunda bulunuyor. Buna yardımcı olmak için de naklettiği hadiselerle bazı yorumları ilave ediyor.

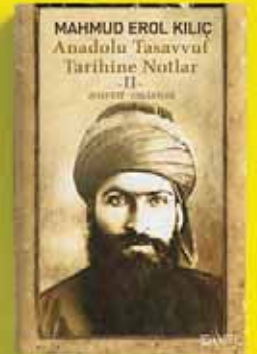
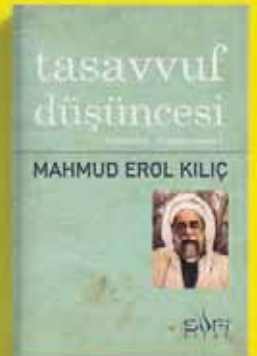
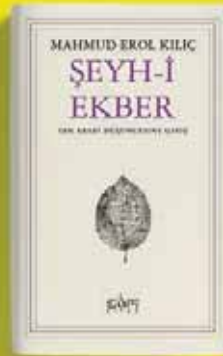
Farklı Okumalara Açık

Bir devri şahısları, hadiseleri, âdetleri, merasimleri, zihniyeti, perde önünde ve ardında yaşananları ile günümüze taşıyan Huzur Defteri'ni tasavvuf, tarih, sosyoloji, şehir kültürü vs. pek çok açıdan okumak mümkün. "Sizler anlayış ve idrâkinizle, muhabbetli sînelerinizle bu nakledilen güzellikleri muhafaza edecek ve bizlerden çok daha güzel idrak edeceksiniz. Bendeniz öyle düşünüyorum." diyor Fatih Çıtlak.

Anadolu irfanını istisnai bir isim, Mahmud Erol Kılıç'ın dilinden keşfedin!

Hikmet tarihini tasavvuf doktrinine
ilintilentiren ender ve önemli bir çalışma.

Hermesler Hermesî, Hermes'in kimliği etrafında Külliyyat (Corpus Hermeticum) hakkında detaylı bilgiler vererek bu tarihî zemin üzerine Müslüman düşüncülerin konuyla irtibatını ele alıyor.

Kitaplar ve Limonlar

“Kitaplar size kaybettiğiniz insanları geri verir.” diyor Calypso. Peki limonlar? Limonların sizi sevdiğiniz insanlardan uzaklaştırmaya gücü yeter mi?

FERİT ÇİMEN

Kitaplar ne işe yarar? Neler yapılabilir en fazla kitaplarla? Kitapları okuruz, içerisindeki maceralara ortak oluruz, kitaplardaki kahramanlarla duygudaşlık kurarız... Başka? Kitaplar bizim en iyi dostlarımız olabilir mi mesela? Sadece kitaplar, cümleler, kelimeler arasında yaşayıp gidebilir mi bir insan sonsuza dek? Yoksa tıpkı bizim gibi kitapları seven bir insanı sevmekle mi başlar her şey?

YAZAR, JO COTTERILL

İngiliz yazar Jo Cotterill’in kaleme aldığı, Genç Timaş’ın çok satan ve beğenilerek okunan *İçimdeki Müzik* romanının da çevirmeni olan Zeynep Kürük tarafından Türkçeye kazandırılan *Limon Kütüphanesi* tam da bu konuların etrafında şekillenen bir hikâyeye sahip.

Limon Kütüphanesi’nin başkarakteri Calypso, annesini erken yaşta kaybetmiş bir kız çocuğudur. Annesinin

kitaplarıyla çevrili bir evde, saatlerce odasına kapanıp kitap düzeltmenliği yapan babasıyla birlikte yaşamaktadır. Babasının kızıdır, ama babasının annesidir de aynı zamanda. Eşini kaybettiğinden beri, içindeki “manevi güç”ü keşfetmesini söyler Calypso’ya babası; ama kendisi de derin bir sıkıntı, farkında olmadığı bir bunalım içindedir. Öyle ki, bu bunalım süreci olayları bambaşka bir boyuta taşıyacaktır.

Fakat asıl hikâyeye, Calypso’nun okuluna gelen yeni öğrenci Mae ile başlar...

Kelimeler, cümleler, kitaplar ve bunları seven insanlar demiştik; Mae, tam da böyle biridir işte. Kelimelere düşkün, elinden kitap düşmeyen, okuduğu kitaplarla gülüp onlarla ağlayan bir kızdır Mae. Calypso, babasıyla paylaştığı yalnızlığına, ilk defa bir kapı açar. Bu kapıdan girmesine izin verdiği Mae ile içerisinde bulmaya çalıştığı “manevi güç” arasında bir ortak paydanın peşinden gitmeye başlar. Sanki her şey, eskisinden kat be kat daha güzeldir artık.

Tıpkı kendisi gibi kitapların dünyasına inanan, kitaplardaki karakterle birlikte yaşayan, kelimelere sevdalı

bir arkadaştır Mae. Hatta daha da fazlası: Calypso ve Mae, birlikte öyküler yazmaya da başlarlar. Daha derin, daha sıcak bir dostluğa doğru uzatır köklerini bu arkadaşlık her geçen gün.

Sadece Mae değil, Mae’in ailesi de Calypso için bambaşka bir dünyanın kapısının aralanmasını sağlar. “Aile” denilen şeyin ne olduğunu, bir anenin sıcaklığını, çocuk olabilmenin özgür ve ferah alanını keşfetmeye başlar böylelikle. Öyle ki, kendi evinden çok Mae’in evinde zaman geçirmek ister Calypso. Babasıyla birlikteyken -aslına bakılırsa, birlikteyken de uzaktırlar birbirlerine- yaşayamadığı özel duyguları yaşar, artık çok uzakta kalmış annesinin sıcak hatıralarına sığınır gibi bir mutluluk duyar Calypso.

Tabii bir de şu limonlar olmasa...

Kitaplar ve limonlar. Nasıl karşı karşıya gelebilir ki birbirinden uzak bu iki şey?

“Kitaplar size kaybettiğiniz insanları geri verir.” diyor Calypso. Peki limonlar? Limonların sizi sevdiğiniz insanlardan uzaklaştırmaya gücü yeter mi?

Kitaplar ve limonların çatışmasını öğrenmek, kitapların ve limonların bir çocuğun dünyasında nelere karşılık gelebileceğini görmek ve insana dokunan her şeyin ve insanın ta kendisinin “manevi güç” denen şeyin ne olduğunu keşfetmek için *Limon Kütüphanesi* mutlak okunması gereken bir kitap.

Unutmadan, Cahit Zarifoğlu’nun şu dizlerini de hatırlatmak iyi olur sanki:

Bu dünya soğuk

Rüzgâr genelde ters yöne eser

Limon ağaçları kurur

Bahaneler hep hazır

Güzel günler çabuk geçer

Yok yok, Calypso için güzel günler çok yakında...

LİMON KÜTÜPHANESİ, JO COTTERILL

GENÇ TİMAŞ

Çev.: Zeynep Kürük, 192 Sayfa

Her sabah bir yudum kahve, bir yudum kitap kalbe iyi gelir.

Biryudumkitap.com,
e-posta kutunuza her sabah 5 dakikada okuyabileceğiniz,
en iyi hikaye ve roman pasajlarını gönderir.
Bütün kitap aşıklarına ücretsizdir.

T Kitap Haber

Türkiye’de Kitapların Yüzde 64’ünü Kadınlar Satın Alıyor

Türkiye’deki okuma alışkanlıklarını inceleyen D&R, 28 şehirdeki 153 mağazasının verilerine göre kitapların yüzde 64’ünün kadınlar tarafından satın alındığını açıkladı. Kadınlar en çok fantastik ve macera türünde kitap okuyor. Satılan kitaplar içinde en çok talebi yüzde 65 ile macera türü görüyor. En çok kitabı Bursa, İstanbul ve Antalya’daki kadınlar okuyor. İncelemeye göre kadın okuyucuların ilk sırasında Türk romanları, ikinci sırada çocuk gelişimi, üçüncü sırada ise sağlık kitapları yer alıyor. 17-78 yaş arasında yapılan araştırmaya göre kadınların en çok alışveriş yaptığı yaş aralığı ise 38-43.

Kitap Okumak Empati Duygusunu Geliştiriyor

İngiliz Kingston Üniversitesi’nde görev alan bilim insanları kitap okumanın faydaları hakkında yaptıkları bilimsel çalışmanın sonuçlarını yayınladı. 123 katılımcı ile yapılan araştırmaya göre, kitap okumak insanların sosyal çevrelere daha kolay adapte olmalarına neden oluyor. Bunun nedeni olarak düzenli kitap okumanın kişide empati duygusunu geliştirmesi gösteriliyor. Kitap okuyan katılımcıların televizyon izleyenlere oranla daha arkadaş canlısı olduğunu belirten bilim insanları Brighton’da düzenlenen British Psychological Society Conference’ta yaptıkları açıklamada düzenli kitap okuyanlarda pozitif davranışlara daha sık rastlandığı-

nın da altını çizdi. Araştırma kitap türlerinin okura etkisini de mercek altına aldı. Yapılan açıklamaya göre, komedi türünde kitaplar okuyanlar pozitif davranış açısından en yüksek skoru alan grup oldu.

Kitap Okumak Ömrü Uzatıyor

Yale Üniversitesi’nde yapılan yeni bir araştırmaya göre kitap okuyan insanlar okumayanlara oranla iki yıl daha uzun yaşıyor. Yale Tıp Fakültesi’nin araştırması gazete ya da dergi değil özellikle kitap okumanın uzun yaşama faydası olduğunu gösteriyor. Yale’den epidemiyoloji profesörü Becca R. Levy, “Günde yarım saat kitap okuyanların bile okumayanlara oranla ömürlerini önemli ölçüde uzattıklarını,” belirtiyor.

Eski Kitaplar Neden Güzel Kokar?

Eski kitapların kokusunun çekici olmasının nedeni bulundu: çikolata ve kahve. University College London'ın yaptığı araştırmaya göre eski kitapların güzel kokmasının bilimsel bir açıklaması var. Birmingham Müzesi ve Sanat Galerisi'ni ziyaret edenler üzerinde yapılan araştırmada ziyaretçilerin yüzde 79'u eski kitap kokusunun kendilerine çikolata ve kahveyi hatırlattığını söylemiş. Aynı deney bir kütüphanede gerçekleştirildiğinde de cevaplar değişmemiş. Bu sonuç araştırmacılar için bir sürpriz olmamış çünkü sosyal deney yapmadan önce, laboratuvar ortamında yaptıkları çalışmalarda, kitap kokusunun, kahve ve çikolata kokusuyla benzer değerlerde olduğu sonucu ortaya çıkmış. (Konuyla ilgili makale Heritage Science dergisinde yayınlandı.)

Türkiye'de Kitapçı Sayısı 1531

Türkiye Yayıncılar Birliği'nin yürüttüğü ve amacı yayıncılarla ülke çapındaki kitapevlerini buluşturmak olan Kitabevi Envanteri Projesi sonuçlarına göre bugün Türkiye'de (D&R Mağazaları hariç) 1531 adet kitap satış noktası bulunuyor. İstanbul'da 418, Ankara'da 156, Bursa'da 133 ve İzmir'de 83 satış noktası var.

Geçen Yıl 51 Bin Kitap Yayınlandı

Türkiye İstatistik Kurumu, 2016'ya ilişkin uluslararası standart kitap numarası (ISBN) istatistiklerini açıkladı. Kitap sayısı geçen yıl, bir önceki

yıla göre yüzde 3,5 azalarak 54 bin 446 oldu. Web tabanlı elektronik kitaplar yüzde 57,8 azaldı. Yayıncılar tarafından 2016 yılında; 51 bin 113 kitap, 325 elektronik kitap (DVD, VCD, CD), 2 bin 697 web tabanlı elektronik kitap, 30 konuşan kitap (kaset, CD, DVD) ve 281 diğer olmak üzere toplam 54 bin 446 materyal için ISBN alındı. Konularına göre incelendiğinde, 2016'da yayımlanan materyallerin yüzde 27'si eğitim, yüzde 20,5'i yetişkin kültür, yüzde 16,8'i yetişkin kurgu edebiyat, yüzde 15,8'i çocuk ve ilk gençlik, yüzde 13,7'si akademik, yüzde 6,1'i ise inanç alanlarında yer alıyor.

Timaş Yayınları Tecrübelerini Üniversite Öğrencilerine Aktardı

Marmara Üniversitesi ve Timaş Yayınları tarafından ortaklaşa düzenlenen “Yayıncılık Semineri” 25 Nisan-10 Mayıs 2017 tarihleri arasında gerçekleşti.

Ülkemizin köklü üniversitelerinden Marmara Üniversitesi ile Timaş Yayınları tarafından, 25 Nisan-10 Mayıs 2017 tarihleri arasında “Yayıncılık Semineri” gerçekleşti. Altı farklı başlıkta planlanan oturumlar, Marmara Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi’nde yapıldı.

Programın ilk konu başlığı olan “Kurgu Dışı Yayın Nedir, Nasıl Yapılır?” konusu editör Neval Akbıyık tarafından işlendi. Akbıyık sunumunda, yurtdışı trendlerin nasıl okunacağından, e-kitap, sosyal medya gibi dijital dünyanın yayıncılığı nasıl dönüştürdüğünden ve yayıncılık sektörünün sorunlarından bahsetti.

Kitap üretiminin dışında yayıncı ve yazar yetişmesine katkı sağlama amacı da taşıyan bu etkinliklerin ikincisinde ise Yayıncılık Projesi Sektör Uzmanı Sevgül Sönmez, “Edebiyatçının Mutfağında Neler Oluyor?” başlıklı sunumunda yazar-editör ilişkilerine, editörün yazara nasıl yardımcı olabileceğine, güçlük çıkaran yazar ve editör davranışlarına değindi.

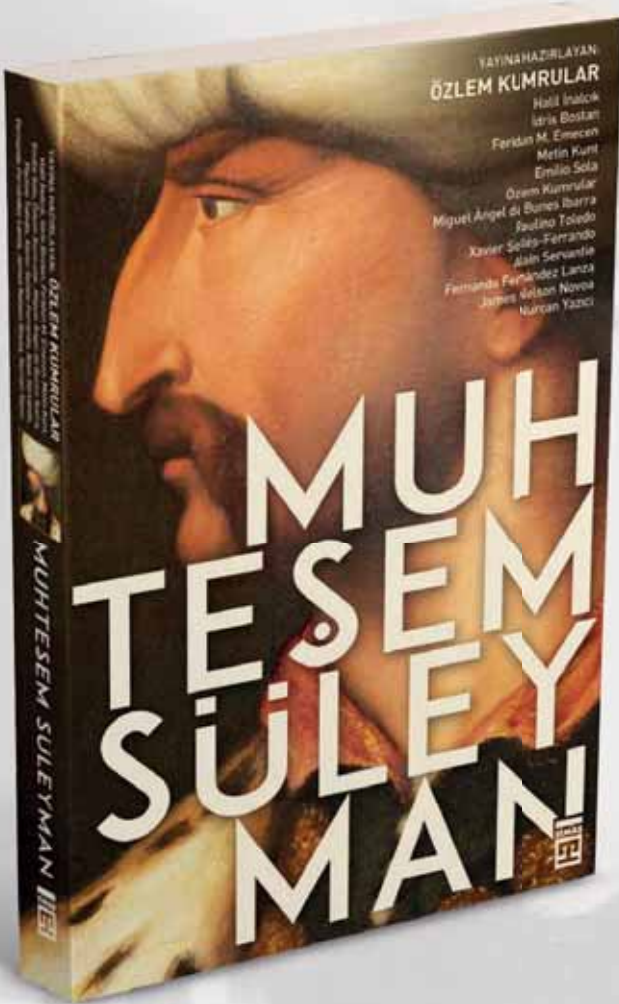
Seminer dizisinin üçüncüsü 2 Mayıs tarihinde “Çocukların Dünyasına Kitaplarla Yolculuk” başlığında Timaş Publishing Yayın Yönetmeni Nefise Atçakarlar tarafından verildi. 3 Mayıs tarihinde ise Grafik Tasarımcısı

Ravza Kızıltuğ ve Üretim Müdürü Soner Topal’ın sunumlarıyla “Yayıncılıkta Görsel Tasarımın ve Üretimin İncelikleri” aktarıldı. 9 Mayıs tarihinde gerçekleşen “Pazarlama ve Sosyal Medyanın Yayıncılıktaki Sınır Tanımaz Yükselişi” isimli konu başlığı ise Timaş Yayınları Pazarlama Müdürü Nazmi Yazıcı ve Sosyal Medya Sorumlusu Muhammed Çimen tarafından işlendi. Son olarak 10 Mayıs’ta “Yazar Olarak mı Doğulur Yoksa Sonradan mı Olunur?” başlıklı seminer tekrarlandı ve öğrencilerin oturumlar sonrasında edindikleri bilgiler değerlendirildi.

DOĞU VE BATI KAYNAKLARI BİR ARAYA GELİYOR,
YAPBOZUN PARÇALARI TAMAMLANIYOR:

MUHTESEM SÜLEYMAN

Halil İnalçık • İdris Bostan • Feridun M. Emecen • Metin Kunt • Emilio Sola • Özlem Kumrular
Miguel Àngel de Bunes Ibarra • Paulino Toledo • Xavier Sellès-Ferrando • Alain Servantie
Fernando Fernàndez Lanza • James Nelson Novoa • Nurcan Yazıcı

16. yüzyıl... Kanuni'nin orduları Avrupa içlerine kadar ilerlemiş, Barbaros komutasındaki Osmanlı donanması Akdeniz'de cirit atmaktadır. İspanyol Kralı'nın elçileri Türklere dair haberler toplamakta, Venedik balyosları Osmanlı topraklarından getirdikleri haberleri Senato'ya sunmaktadır. İstihbarat belgeleri, elçi mektupları, casusların, tüccarların ve din adamlarının verdiği haberler, Osmanlı'nın savaş gücünü ayrıntıyla sunan zafernameler... Söz konusu belgeler, resmî Osmanlı kaynaklarıyla yan yana getirildiğinde yapbozun parçaları tamamlanmış, resmin bütünü ortaya çıkmış olur.

İşte bu kitap bunu yapıyor. Yerli ve yabancı on üç önemli ismin katkılarıyla Muhteşem Süleyman'ı her iki cepheden anlatıyor ve aynı dönemde Venediklilerin nelerle meşgul olduğunu göstererek karşılaştırmalı bir tarih okuması da sunuyor.

Okur Mektubu

Müthiş bir Bursa Kitap Fuarı'nı geride bıraktım. Sayenizde onlarca yeni eseri kütüphaneme kattım... Önümüzdeki yıl mart ayını ve yeni kitaplarınızı beklemeye başladım....

Hamit Kozan

7 yaşındaki oğlum için Erdemler ve Erdemler 2 kitaplarınızı aldım ve çok beğendim. Herkesin kütüphanesinde bulunmalı diye düşünüyorum.

Hülya Arpacık

Gurbetliğimi paylaşan o kitaplar

Üniversite okumak için Erzincan'ın yolunu tuttuğumda yaşadığım şehirden ilk kez bu kadar uzağa gidiyordum. İletişim kanallarının bu kadar çeşitli ve yaygın olmadığı o yıllarda bir şehirden başka bir şehre gitmenin adı gurbetti. Daha 18 olmadan ana kucağını, baba ocağını bırakıp gurbete çıkmıştım. Gurbette kelimeleri, cümleleri ile elimden tutanlardan birisi de Hekimoğlu İsmail'di. Onun *Derdimi Seviyorum* serisiyle ve bu vesileyle Timaş'la tanıştım. O kitaplar hâlâ kütüphanemin en değerlileri arasında yer alır.

Tarık Şen, İstanbul

YAZAR, HEKİMOĞLU İSMAİL

Nazan hocamla konuşur gibi

Yerli yazarlar içinde en sevdiğim yazar Nazan Bekiroğlu'dur desem abartı olmaz. Şöyle bir araya gelip kendisiyle uzun uzun sohbet etmek isterdim. O sebeple zaman zaman okumuş olduğum kitaplarını karıştırarak bir hasret gideriyorum. Altı çizili cümlelerimi görüyorum. Ne demişti Nazan Hocam? "Birine kitaplarınızı vermek yaralarınızı emanet etmektir bir bakım"

Merve G. Şanlıurfa

YAZAR, NAZAN BEKİROĞLU

Okur Testi

1. Türk edebiyatının en çok baskı yapan romanı unvanını elinde bulunduran kitap aşağıdakilerden hangisidir?
a) Çalıkuşu
b) Huzur
c) Huzur Sokağı
d) Minyeli Abdullah
2. Yayımlandığı yıl olan 1944'te Türkiye'de sıkı yönetim mahkemelerince toplatılan Sait Faik Abasıyanık imzalı romanın ismi nedir?
a) Bir Avuç Gökyüzü
b) Sırça Köşk
c) Medarı Maişet Motoru
d) Fikrimin İnce Gülü
3. "Okumadığınız zaman körlüğümü hatırlıyorum ve büyük bir ızdırap duyuyorum." diyen *Bu Ülke*'nin yazarı kimdir?
a) Jorge Luis Borges
b) Cemil Meriç
c) Kemal Tahir
d) Susanna Tamaro
4. Aşağıdakilerden hangisi Kafka'nın ölümünün ardından yayınlanmış romanlardan birisidir?
a) Dönüşüm
b) Gözlem
c) Şato
d) Yargı
5. *Benjamin Button*'ın *Tuhaf Hikâyesi*, *Muhteşem Gatsby* gibi kitapları filme uyarlanan Amerikalı yazar kimdir?
a) Dan Brown
b) Kurt Vonnegut
c) John Steinbeck
d) F. Scott Fitzgerald
6. İlk kez 1970'te *Birleşen Yollar* adıyla filme çekilen daha sonra da dizisi yapılan *Huzur Sokağı* kitabının yazarı aşağıdakilerden hangisidir?
a) Şule Yüksel Şenler
b) Şukûfe Nihal
c) Suad Derviş
d) Ayşe Şasa
7. Aşağıdakilerden hangisi 1947 yılında Nobel Edebiyat Ödülü'nü alan André Gide'in eserlerinden birisi değildir?
a) Dar Kapı
b) Pastoral Senfoni
c) Tatar Çölü
d) Kalpazanlar
8. Ahmet Hamdi Tanpınar'ın *Beş Şehir* kitabında anlattığı şehirler arasında aşağıdakilerden hangisi yer almaz?
a) İstanbul
b) Ankara
c) İzmir
d) Erzurum
9. "Şeyh-ül Müverrihin", "Tarihçilerin Kutbu" gibi isimlerle anılan, Osmanlı'yı anlatan çok sayıda esere imza atan dünyaca ünlü tarihçimizin adı nedir?
a) Fuad Köprülü
b) Halil İnalcık
c) İsmail Hakkı Uzunçarşılı
d) Reşad Ekrem Koçu
10. Nazan Bekiroğlu'nun yayımlanan ilk kitabının adı nedir?
a) Yusuf ile Züleyha
b) Cümle Kapısı
c) İsim ile Ateş Arasında
d) Nun Masalları
11. Sherlock Holmes'ün hiçbir macerasında yanından ayırmadığı, mesai arkadaşı kimdir?
a) Dr. Watson
b) Dr. Moriarty
c) Dr. Billy
d) Dr. Hudson
12. Polisiye roman merakıyla bilinen Sherlock Holmes'un serisini Osmanlı tercüme bürosuna çevirisini yaptıran padişah kimdir?
a) Abdülmecid
b) II. Abdülhamid
c) Vahdettin
d) II. Mahmud

Cevaplar: 1) d 2) c 3) b 4) c 5) d 6) a 7) c 8) b 9) d 10) d 11) a 12) b

HOLMES-RUSSELL ORTAKLIĞINDA YEPYENİ BİR MACERA!

“Nihayet Holmes’a farklı gözle bakabilen ve ona layık bir yardımcı bulmuş bir yazara rastladım.”
Sevin Okyay

Arıcının Çırağı’nın devam kitabı olan **Kadınlar Alayı**’nda Mary Russell-Sherlock Holmes hikâyeleri soluksuz bir şekilde devam ediyor!

Bu kitapla Nero Polisiye-Kurgu Dalında En İyi Kitap Ödülü’nü alan ödüllü yazar Laurie R. King, sizi umulmadık bir maceranın içine çekerken, Holmes ve Russell ortaklığında şaşırtıcı bir dönüşüme işaret ediyor.

CEZASIZ EĞİTİM MÜMKÜN

“Ceza bir eğitim aracı değil,
bir aşağılama davranışdır...”

Adem Güneş

Birçok yetişkin cezasız çocuk eğitimi
olamayacağına inanır...

Oysa ceza bir eğitim aracı değil, bir aşağılama
davranışdır... Çocuk aşağılanarak değil, ancak
değerlilik hissiyle kişiliğini geliştirir...

Pedagog Adem Güneş, *Cezasız Eğitim*'de baskı,
zorlama ve cezanın çocuğun kişiliğine nasıl
yansıdığını gözler önüne seriyor.

Cezasız Eğitim, çocuk eğitimine bakışınızı
kökten değiştirecek bir rehber...
Âdeta çocuk ruhuna dair bir manifesto...

Mükemmeliyetçilik
yerine
Doğallık

Öğretmek
yerine
Edindirmek

Elâlem
yerine
Kendilik

Baskı yerine
Kararlılık

İkaz etmek
yerine
Görmezden
gelmek

Sabır
yerine
Genişlik

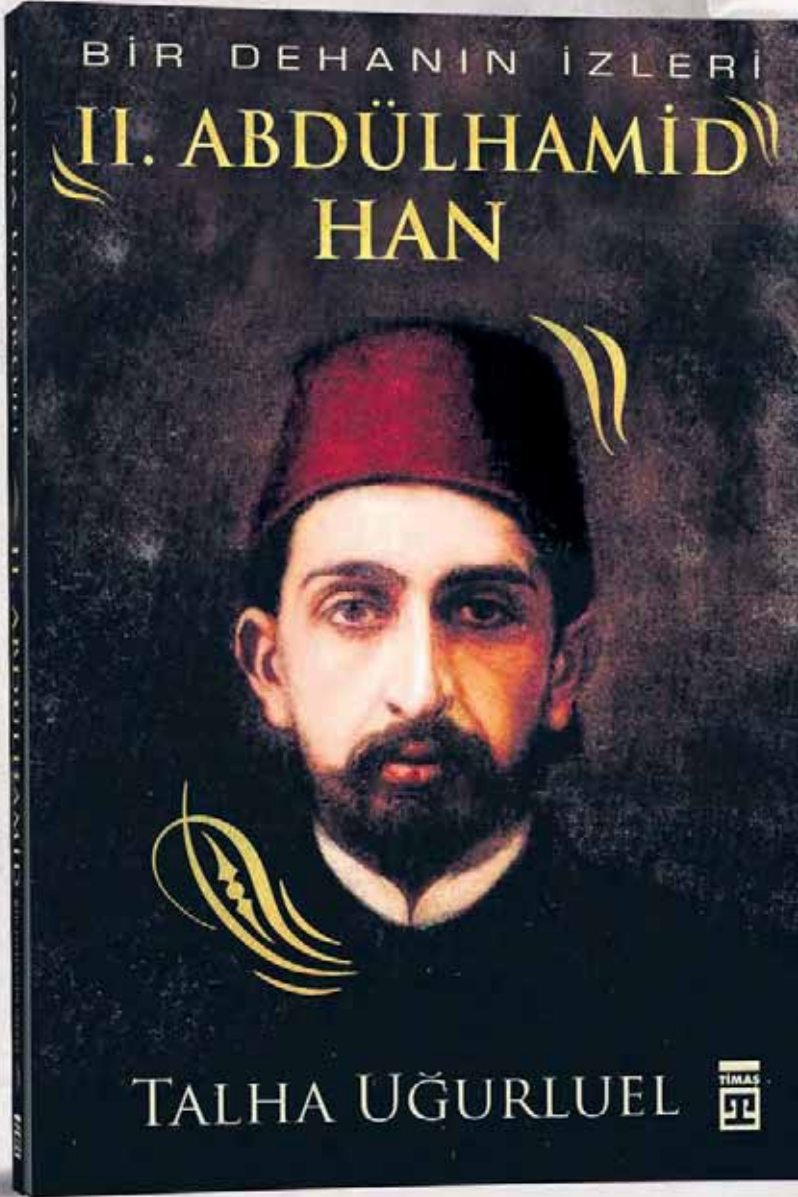
Olgunlaşmak
yerine
Çocuklaşmak

Mesafe
koymak
yerine
Bağlanmak

Yönetmek
yerine
Eşlik etmek

Talha Uğurluel

bu kitapla Sultan II. Abdülhamid Han'ın
gayri resmî tarihini gün yüzüne çıkarıyor,
*'Bir Dehanın İzleri'*ni sürüyor.

TAMAMI
RENKLİ VE
RESİMLİ